

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 3/1995 - 31 pàgines
Sessió Ordinària del dia 6 d'abril de 1995

El dia 6 d'abril de 1995, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i d'acord amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General Núm. 7/1995 i que ha estat modificat durant la sessió restant, com segueix:

1- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de mesures provisionals per a la preservació dels espais naturals i rústics.

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei d'accessibilitat.

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit pressupostari per a les despeses dels programes de la pau efectuats per l'ONU.

4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit pressupostari per fer front a la regularització de les quotes de participació de transferència a cada Comú segons els ingressos de l'any 1993.

5- Resposta oral del Govern a les preguntes formulades pel Conseller General, Sr. Vicenç Mateu Zamora, per escrit de data 20 de març de 1995.

6- Resposta oral del Govern a les preguntes formulades pel Conseller General, Sr. Vicenç Alay Ferrer, per escrit de data 21 de març de 1995.

7- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pel Conseller General, Sr. Ladislau Baró Solà, en representació del Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic, per escrit de data 4 d'abril de 1995.

8- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pel Conseller General, Sr. Jaume Bartumeu Cassany, en representació del Grup Parlamentari

Nova Democràcia, per escrit de data 5 d'abril de 1995.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M.I. Srs. Josep Dalleres Codina i Miquel Aleix Areny, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

-M.I. Sr. Joan Travesset Grau
-M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
-M.I. Sr. Miquel Aleix Areny
-M.I. Sr. Josep Areny Fité
-M.I. Sr. Modest Baró Moles
-M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà
-M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
-M.I. Sr. Antoni Calvó Casal
-M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano
-M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert
-M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet
-M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos
-M.I. Sr. Josep Dalleres Codina
-M.I. Sr. Simó Duró Coma
-M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
-M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell
-M.I. Sr. Antoni Martí Petit
-M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
-M.I. Sr. Pere Moles Aristot
-M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron
-M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons
-M.I. Sr. Enric Pujal Areny

-M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté

-M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca

-M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa

-M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé

-M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona

El M.I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del M.I. Sr. Jordi Torres.

Hi és també present el M.I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M.I. Srs. Manuel Mas Ribó, Ministre de Relacions Exteriors; Joan Tomàs Roca, Ministre d'Economia; Susagna Arasanç Serra, Ministra de Finances; Lluís Montanya Tarrés, Ministre d'Ordenament Territorial; Pere Canturri Montanya, Ministre d'Afers Socials i Cultura, i Carme Sala Sansa, Ministra d'Educació, Joventut i Esports.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, Secretari General del Consell General.

La Sr. Estanislau Sangrà, Secretari de Sindicatura, procedeix a donar lectura de l'ordre del dia.

(Són les 16h15)

El M.I. Sr. Síndic General:

S'han presentat dues preguntes més en base a l'article 131 del Reglament del Consell General que han estat admeses a tràmit amb procediment d'urgència per Sindicatura i que s'inclouran com a dos punts complementaris de l'ordre del dia, punts 7 i 8.

Acte seguit es procedirà a la distribució de les preguntes. És tracta d'una pregunta presentada per l'Agrupament Nacional Democràtic i una altra presentada per Nova Democràcia.

Passem al primer punt de l'ordre del dia:

1- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de mesures provisionals per a la preservació dels espais naturals i rústics.

Va ser publicada en el Butlletí del Consell General Núm.16/1994, pàg 14.

Recordo que el debat és de totalitat.

No s'ha rebut cap informe per part del Govern.

Tot i així, el Govern vol intervenir?

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Demano, primer, excuses al M.I. Consell General per no haver presentat informe escrit per motius administratius interns. Però voldria, també, breument, posar de manifest la posició del Govern sobre aquest tema.

El Govern ha examinat la Proposició de llei de mesures provisionals per a la preservació dels espais naturals i rústics, que va ser tramesa al Govern per part de Sindicatura el dia 21 de novembre de 1994, i varem manifestar que tot i compartir plenament els objectius recollits en l'Exposició de motius, l'aprovació de la Proposició de llei segons el recollit en el seu articulat podria implicar l'aturament de diverses obres d'interès general, fins i tot, previstes en el Pressupost de 1995, tals com: les millores de carreteres generals, desviacions i d'altres infraestructures que en alguns dels seus trams s'emplacen en terrenys comunals, qualificats per les respectives ordinacions generals d'urbanisme parroquial com a zones rústiques.

En segon lloc, dir que s'ha constituït, per part del Govern, en data 5 de desembre de 1994, una Comissió per a la preparació d'un Avantprojecte de llei d'ordenament territorial, d'urbanisme i construcció que ens fa preveure poder disposar d'aquest text en un termini acceptable, que ens permeti incloure i regular -entre molts altres- els aspectes que conté l'esmentada Proposició de llei.

Per tant, el Govern considera idoni accelerar la redacció de l'Avantprojecte de llei d'ordenament territorial, urbanisme i construcció ...

El M.I. Sr. Síndic General:

Perdó, hi ha Consellers Generals que no el senten.

(es canvien els micros)

El M.I. Sr. Cap de Govern:

... actualment en curs de redacció, incloent-hi els objectius -altament positius- que estableix la Proposició de llei de mesures provisionals per a la preservació d'espais naturals i rústics presentada per IDN. Com per exemple: obligatorietat d'anàlisi, diagnosi i estudis ambientals en qualsevol actuació de transformació del territori que suposin alteracions significatives en el medi i el sòl, paisatge, flora, fauna, recursos naturals, atmosfera, patrimoni històric i cultural etc. Potenciació i protecció dels espais naturals que avui representen ecosistemes poc transformats i d'alt valor ecològic. Ordenació racional de sòl i dels recursos naturals que

permetin un desenvolupament socio-econòmic sostenible.

Afegiré que el treball de la Comissió està molt avançat, ja que es va comunicar -molt oportunament per part de l'anterior Govern- a tots els membres que comencessin el treball, i per part nostra s'ha accelerat aquest treball també i s'ha donat el màxim de col·laboració per part del Ministeri a la Comissió de treball i, per tant, ens comprometem naturalment a anar molt ràpid en la redacció d'aquesta proposta i, així, poder-la presentar al més aviat possible a vostres senyories.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula als Consellers que en el seu dia van presentar la Proposició de llei.

Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Aquesta Proposició de llei, que, com diu el seu títol, té una explícita vocació de provisionalitat, s'entén, bàsicament, per tres motius principals:

El primer motiu, òbviament, és que considerem absolutament necessari un marc legal que reguli els usos del territori i les actuacions que aquest és susceptible de suportar sense comprometre el patrimoni natural ni les potencialitats del nostre desenvolupament econòmic. Això, a més, és concurrent amb el mandat constitucional en virtut especialment, del seu article 31 on es diu: "És funció de l'Estat vetllar per la utilització racional del sòl i de tots els recursos naturals..."

El segon motiu, estretament lligat a l'anterior, és la manca d'una llei d'ordenament del territori que, des d'aquesta mateixa sala, IDN ha reclamat al Govern, fins ara infructuosament. Tanmateix, semblaria, i ens ho acaba de confirmar el Sr. Forné, que el Govern hi està treballant, i ens en felicitem, tot esperant que el treball arribi a terme i no es quedi en un mer exercici d'estil.

El tercer motiu és la intolerància de la legislació existent -o hauria de dir dels successius governs responsables de la seva aplicació. En qualsevol cas, sembla incontestable la manca d'efectivitat governamental a l'hora d'intervenir en el tema que ens ocupa.

No hi ha dubte que la millor alternativa hauria estat presentar directament una Proposició de llei d'ordenament del territori. No ens enganyem, però, sols el Govern, amb la seva infraestructura, té recursos per escometre el vessant tècnic d'una tasca com aquesta, i

sotmetre-la a la consideració del Consell General. I això, en uns terminis que, si es vol treballar bé, seran necessàriament llargs.

Entretant, i cito textualment l'Exposició de motius: "La demora necessària per a l'elaboració i aprovació d'una llei d'ordenament del territori, aconsella l'adopció immediata d'unes mesures provisionals per assegurar un mínim nivell de protecció que permeti no condicionar la futura ordenació legal". (fi de citació)

I és que, en resum, es tracta d'això: essent com és que l'elaboració i aprovació d'una Llei d'Ordenament del Territori serà -tot i les manifestacions del Sr. Forné- prou llarga i difícil, cal establir uns mecanismes que permetin protegir eficaçment els espais naturals mentre -subratllo mentre- aquesta Llei no sigui operativa.

Aquí feia una referència, que obviaré, a la manca d'informe oficial per part del Govern que, tot i haver estat suplerta per la intervenció anterior pensem que s'hauria hagut de produir dins els terminis, en benefici de tots. D'aquesta forma s'ha sostret als Grups Parlamentaris un instrument de reflexió important.

Tot i això, diré, tal com tenia previst vista la manca d'informe oficial, que disposem oficiosament de dos informes del Ministeri d'Ordenament Territorial i Medi Ambient, els quals, per raons que desconeixem, el Govern (primer l'un i després l'altre) no ha considerat oportú adreçar formalment a aquesta Cambra.

Com que l'informe d'avui no els contradiu, sembla interessant comentar-los.

El primer informe, del Departament d'Ordenament Territorial i Administració General, efectua les següents observacions:

Primer: les zones afectades per la Proposició de llei representen més del 90% de la superfície total d'Andorra.

Segon: en virtut de l'article 1.2, la Proposició, entre altres, prohibeix les activitats següents:

Aquí s'inclou un llistat detallat del que recollia el punt 1 de l'informe d'avui, i no m'hi estendré.

Pel que fa a l'article 2 de la Proposició de llei es diu que el plantejament administratiu previst i cito: "no s'adapta a la legislació vigent on està previst que tota construcció necessita l'autorització expressa del Govern" i que, segueixo citant: "Tampoc existeix una normativa sobre impacte ambiental".

L'informe acaba amb alguna observació de menor importància referida a les sancions i a subratllar la provisionalitat de la llei.

Pel que fa a l'informe de la Secretaria de Medi Ambient, aquest es desglossa en dos apartats: un per a l'Exposició de motius i l'altre per l'articulat.

En el primer apartat es mostra d'acord amb la Proposició de llei i diu, textualment: "...considerem que la present Proposta a més de permetre que no es condicioni la futura legislació en matèria d'ordenació del territori, incentiva la seva elaboració i posterior aprovació si s'escau, legislació que al nostre entendre és fonamental per emmarcar el desenvolupament d'Andorra dins de criteris de respecte i protecció a l'entorn". Fi de citació.

Com a conclusió es diu, textualment: "...creiem que l'objectiu que pretén la Proposta de llei [...] és positiu i que si és aprovada es disposarà d'un text legal per permetre actuar amb prudència pel que fa a l'autorització de les actuacions i activitats en els espais naturals i rústics en el període d'impàs que hi ha des d'ara fins al moment en què la futura Llei d'Ordenació del Territori tingui vigència". Fi de citació.

A la llum d'aquests informes convé considerar el següent:

- Pel que fa a l'informe llegit avui pel Sr. Forné celebrem que el Govern comparteixi amb nosaltres els objectius explicitats en l'Exposició de motius.

- Pel que fa a l'informe de la Secretaria de Medi Ambient, lògicament felicitar-nos de la valoració positiva que fa de la nostra Proposició. Val a dir que aquest informe, elaborat per l'equip de l'anterior Secretaria de Medi Ambient, s'ha vist públicament avalat per les recents manifestacions de l'actual titular, Sra. Lúcia Magallon, favorable igualment a la presa en consideració de la Proposta.

- Pel que fa a l'altre informe, volem observar el següent:

Primer: el fet que la Proposició de llei afecti més del 90% del territori andorrà, sols s'ha d'entendre com a positiu, atenent que, amb les esmenes que correspongui -i ho subratllo- podríem disposar d'una llei que no es queda en una anècdota sinó que es constitueix en una eina potent de preservació mediambiental.

Segon: les manifestacions en el sentit que l'article 1.2 prohibeix la llista d'activitats que he citat exhaustivament són certes en una part dels supòsits. Altres, conceptuables com a obres de manteniment, no es veuen afectats.

Tanmateix, aquest problema -per exemple les activitats recollides en el punt 1 de l'informe de Govern- que ja ens vàrem plantejar en el moment d'entrar la Proposició de llei, té una fàcil solució: fer prosperar una esmena en la línia, per exemple, que determinades obres d'interès general indiscutible puguin constituir

una excepció de la llei. El redactat del text, on s'ha fugit expressament de l'article únic, entenem que ho permet sense cap mena de dificultat.

El fet que des d'Iniciativa Democràtica Nacional no s'entres el text amb aquesta esmena, o una altra solució similar, rau en una particularitat d'aquesta Proposició de llei: com vostès saben aquest text -i parafrasejaré el company Casadevall- té també dos pares: per una part, els naturals, la Coordinadora que aplega, juntament amb IDN, diverses associacions i col·lectius aglutinats al voltant de la problemàtica mediambiental; per altra part, Iniciativa Democràtica Nacional que, com a pares adoptius, vàrem prendre el compromís de portar aquesta Proposició de llei a debat parlamentari.

El respecte al text original, llevat d'alguna petita modificació, ha estat per IDN una qüestió de no tergiversar el text de la Coordinadora, sobretot tenint en compte que els possibles errors o mancances de la llei -que algun n'hi ha, no tants com alguns diuen- no haurien de plantejar, en una votació no estratègica -com es sol dir- cap problema per a la seva presa en consideració.

Tercer: pel que fa a l'altra observació de l'informe, referida al tema de les autoritzacions, entenem que la solució adoptada no és contrària a la legislació vigent. Enlloc es nega que sigui el Govern qui doni l'autorització definitiva (la qual cosa és notori que IDN subscriu). En tot cas, s'ha salvaguardat la prerrogativa dels Comuns d'acordar o no una autorització prèvia, vinculada a un dictamen del Govern en termes d'impacte ambiental.

Una altra reticència que sembla que es planteja entre alguns de vostès -i que, paradoxalment, és oposada a la que es planteja en l'informe del Govern- és que aquest text podria resultar contrari a la Llei de Delimitació de Competències dels Comuns i, potser, inconstitucional. Sense pretendre aprofundir en el tema, nosaltres entenem que no es planteja cap d'aquests supòsits.

Així, en virtut dels articles 79 i 80 de la Constitució, si bé es diu que els Comuns funcionen sota el principi d'autogovern, també es diu que "són corporacions públiques amb personalitat jurídica i potestat normativa local, sotmesa a la llei...". Hem d'entendre que l'autogovern queda limitat per aquesta submissió a la Llei General de l'Estat. D'altra forma, aquest autogovern esdevindria sobirania il·limitada.

Això queda palesat també en la Llei de Competències citada on, en l'article 5.1 es diu i cito: "Els Comuns exerceixen les seves competències mitjançant ordinations, reglaments i decrets...". Fi de citació. Per més endavant, en l'article 5.3, dir textualment: "En el supòsit de contradicció amb les lleis, prevalen aquestes...".

La conclusió és la mateixa -com no podia ser d'altra manera- que en l'apartat anterior.

Això queda reforçat en el mateix llistat de competències on, en el tema que ens ocupa, es diu i cito: "Art 4: Són competències dels Comuns: Punt 6: La definició de la política urbanística de la parroquia dins el marc de la general de l'Estat..." -subratllant "...dins el marc de la general de l'Estat..."

Ens sembla, doncs, que no hi ha cap impediment, des d'aquest punt de vista, per qüestionar la Proposició de llei que presentem.

A mode de resum sobre aquests apartats, voldria deixar clar que el redactat del text permet introduir, per via d'esmena, totes les millores que convingui. Altra cosa és que la discrepància estigui en el mateix objectiu de la Proposició de llei, la qual cosa, bé que legítima, és evident que no podem compartir. És més, creiem que és una greu irresponsabilitat política perpetuar l'estat actual de coses, quan la pròpia Administració -i van dos, la d'ara i l'anterior- parla de dificultats d'actuació per manca de suport legal.

Per finalitzar, vull recordar la súplica entrada al Consell el dia 25 d'octubre del 1994 on, amb el recolzament de més de mil signatures, es sol·licitava que i cito textualment: "vulgui redactar -referint-se al Consell General- i aprovar dins del més breu termini les lleis necessàries per desenvolupar l'Article 31 de la Constitució i a l'ensem demanem una moratòria en l'execució de tot nou accés rodat dins del Principat d'Andorra fins a l'elaboració de dita Llei". Fi de citació.

No cal dir que ens plauria enormement que aquesta sol·licitud pogués veure's satisfeta amb la presa en consideració de la Proposició de llei que presentem.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Acte seguit, passo la paraula a la resta de Grups Parlamentaris.

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Enric Casadevall.

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

Gràcies, Sr. Síndic.

El Grup Parlamentari Agrupament Canillo-Massana comparteix amb el Grup Mixt que el medi natural del Principat ha estat profundament modificat pel procés d'urbanització i humanització, sense una avaluació prèvia de les seves conseqüències.

Compartim, també, el que preveu l'Article 31 de la Constitució, que proclama com a funció de l'Estat la de vetllar per la utilització racional del sòl i els recursos naturals, a fi de garantir la qualitat de vida i de restablir i mantenir per a les generacions futures l'equilibri ecològic.

Però entenem que la Proposició de llei que avui es debat, en aquesta Cambra, ha de formar part d'una llei general d'ordenació territorial, i ens consta que el Govern - i ho acabem de sentir de boca del Sr. Cap de Govern- ja ha iniciat els treballs per a la redacció d'un projecte de llei al respecte, amb la participació dels Comuns que nosaltres entenem com a necessària si es té en compte la Llei Qualificada de Competències i el mateix article 80 de la Constitució.

La Proposició de llei de mesures provisionals per a la preservació dels espais naturals i rústics, tal com està redactada, prohibeix quasi totes les activitats sobre més del 90% del territori i, entre altres, prohibeix:

- Les millores de les carreteres generals i secundàries en una gran proporció de la xarxa viària existent.
- La construcció del túnel d'Envalira i accessos per trobar-se en zona qualificada com a rústica.
- Les proteccions contra allaus, caigudes de pedres etc.
- Les instal·lacions de línies elèctriques.
- Les captacions d'aigües potables.
- La preparació de pistes d'esquí.
- Les edificacions de serveis per a estacions d'esquí.
- Les proteccions de cursos d'aigua.
- I d'altres...

Volem aprofitar la nostra intervenció per demanar al Govern que acceleri al màxim la redacció del Projecte de llei general d'ordenament territorial, i que estem convençuts que recollirà els neguits que el Grup Mixt fa sentir en aquesta Proposició de llei de mesures provisionals, i que el Grup Parlamentari Agrupament Canillo-Massana també comparteix.

Com a Grup Parlamentari que dona suport al Govern, vetllarem perquè aquesta Projecte de llei general d'ordenació territorial vegi la llum en un termini raonable.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Coalició Nacional Andorrana: Sr. Josep Angel Morés.

El M.I. Sr. Josep Angel Mortés:

Gràcies, Sr. Síndic.

Coalició Nacional Andorrana comparteix plenament els objectius d'aquesta Proposició de llei en allò que fa referència a la utilització racional del sòl i dels recursos naturals a fi de garantir la qualitat de vida i restablir i mantenir per a les generacions futures l'equilibri ecològic.

Entenem que es fa imprescindible una actuació contundent per part de les administracions per impedir que continuï el procés de malversació del patrimoni ecològic i per preservar els escassos espais naturals que fins ara han estat poc afectats per l'explotació i l'ocupació humana.

Coalició Nacional Andorrana, en contra del que marca l'Exposició de motius d'aquesta Proposició de llei, entén que l'adopció de mesures immediates provisionals no és la solució per assegurar el nivell de protecció que necessita el nostre entorn ecològic.

Coalició Nacional Andorrana és favorable a la redacció d'un projecte de llei d'ordenament territorial, urbanisme i construcció que de manera global aportí solucions definitives i coordinades entre les diferents administracions als problemes plantejats en el nostre entorn ecològic.

Voldríem que el nostre vot negatiu a l'adopció d'aquesta Proposició de llei no s'interpretés com una manca de sensibilitat envers els problemes mediambientals, ni com un rebuig als objectius explicitats en l'Exposició de motius.

Volem reiterar que compartim el diagnòstic d'aquesta Proposició de llei, però diferim en el tractament a aplicar, ja que per a Coalició Nacional Andorrana una problemàtica d'aquesta envergadura només pot ser contemplada de manera global, que tingui en compte totes les repercussions que forçosament se n'hauran de derivar quan es legisli sobre la matèria.

Instem, doncs, el Govern que amb la màxima celeritat i d'acord amb la Constitució i la Llei Qualificada de Delimitació de Competències dels Comuns, acabi la redacció de la llei global, que forçosament ha d'incloure en el seu abast els objectius d'aquesta Proposició de llei de mesures provisionals per a la preservació d'espais naturals i rústics.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia: Sr. Francesc Xavier Mora.

El M.I. Sr. Francesc Xavier Mora:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, primer de tot, agraïm les paraules del Sr. Cap de Govern, encara que ens hauria agradat més rebre l'informe que ens ha fet oralment, per escrit, tal com preveu el Reglament del Consell General.

El 12 de desembre de 1994 Nova Democràcia ja va fer pública, mitjançant el Comitè Local d'Escaldes-Engordany, la necessitat d'establir amb tota urgència un pla d'ordenament del territori.

Votar en contra d'una Proposició de llei com la que ara debatem és no voler acceptar una realitat difícil d'ajornar, com s'ha posat en evidència a partir dels enfrontaments produïts entre certs ciutadans, l'Administració comunal i el Govern en els darrers mesos per una manca de legislació.

No prendre en consideració aquesta Proposició de llei és una resposta favorable per mantenir vigent una problemàtica dins el marc de l'arbitrarietat, així com promoure l'enfrontament entre els ciutadans i l'Administració.

Aquesta Cambra ha de recollir una voluntat legislativa de les necessitats reals del país i creiem que no valen excuses del tipus que l'extensió i el contingut de l'articulat no és el vàlid ja que, si bé és sense dubte milloable no hem d'oblidar que podem fer-ho per la via de les esmenes.

Un Grup Parlamentari ja va manifestar en el dia d'ahir a través de la premsa que l'extensió del text que se'ns sotmet avui justifica a bastament el seu vot negatiu. Potser cal recordar en aquesta Cambra que no fa gaires mesos fou presa en consideració una Proposició de llei presentada pel Grup Lliberal -concretament sobre la quota d'immigració de residents passius- que contenia un Article únic. Si en aquell moment allò no era un impediment, tampoc ho ha de ser ara.

Pel que fa al contingut de la llei, compartim que pot millorar-se mitjançant el treball en comissió perquè esdevingui més operativa. I és en aquest sentit que en el supòsit que avui prosperi la presa en consideració de la Llei, des de Nova Democràcia formularem les esmenes necessàries per impedir que la Llei signifiqui un obstacle o impediment davant qualsevol acció o obra pública que es vulgui dur a terme o, fins i tot, que obstaculitzi el desenvolupament econòmic. Senzillament, s'han de poder fer obres arreu del Principat, però s'han de fer respectant l'entorn. S'ha d'evitar precisament que es pugui malmetre més el nostre espai natural deixant als nostres fills una Andorra que res tingui a veure amb aquella de què hem tingut la sort de gaudir nosaltres. Perquè el progrés econòmic i social es per-

segueix per aconseguir una millor qualitat de vida i la qualitat de vida passa per respectar el nostre entorn.

És fàcil fer demagògia dient que sí que s'està d'acord en el principi de la Llei però que el seu articulat no és el correcte i, en conseqüència, votar en contra de la seva presa en consideració, fent falses promeses de compromisos que no es compleixen tot dient que en un breu termini s'entrarà a tràmit un text alternatiu.

En aquest sentit, volem recordar a aquesta Cambra que Nova Democràcia va entrar a tràmit una Proposició de llei d'aparcaments que no fou presa en consideració. I no es votà favorablement perquè, segons es va dir en aquell moment, el text era tècnicament molt dolent, tot i que en el principi tothom hi estava d'acord. I, coherents amb el seu exposat, es van comprometre a entrar a tràmit -abans del desembre de 1994- un text alternatiu.

Això no ha estat així i amb la Llei de Preservació d'Espais Naturals que avui debatem pot passar exactament el mateix. No és així que farem que Andorra evolucioni.

Per aquest motiu, perquè creiem que cal preservar el medi ambient tot promovent i incentivant la inversió tant pública com privada per aconseguir una millor qualitat de vida. I també perquè el Reglament del Consell General ens permet millorar l'articulat de la Llei a través de les esmenes i el treball en comissió, Nova Democràcia vota favorablement la presa en consideració de la Proposició de llei de mesures provisionals per a la preservació d'espais naturals i rústics.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Pere Moles.

El M.I. Sr. Pere Moles:

Gràcies, Sr. Síndic.

La Proposició de llei d'IDN de mesures provisionals per a la protecció d'espais naturals i rústics dona l'oportunitat al Consell General d'obrir un debat, que ja fa temps que s'hauria d'haver fet, de com es pot, al nostre entendre, obtenir i garantir una planificació urbanística que no malmeti el nostre entorn.

Tan sols des d'una visió i des de plantejaments nacionals i globals es pot definir, d'una manera seriosa, el futur ordenament del nostre sòl.

No podem esperar més la futura Llei General d'Urbanisme, tal com va assenyalar, en el discurs d'investidura, l'actual Cap de Govern.

S'ha de fer, i ens consta que s'està fent des del Govern, un examen de tots els textos legals existents en la matèria, textos que cal actualitzar per poder dotar el país d'una moderna legislació adaptada al nou marc institucional.

S'ha d'instaurar, i ens consta que s'està instaurant des del Govern, un clima de diàleg entre els Comuns i l'Executiu, per tal de clarificar les competències en quant a urbanisme.

El Grup Lliberal entén el neguit que tenen en aquest tema, els Consellers d'IDN. La inquietud que reflexa l'Exposició de motius de la Llei que estem examinant la compartim totalment. Però entenem que és l'hora de legislar globalment l'organització espacial del sòl.

El vot del Grup Lliberal, que no serà positiu, no es pot interpretar de cap manera com una falta de sensibilitat envers la conservació dels espais naturals, al contrari.

Amb el convenciment que el Govern al qual donem suport està fent el necessari per tirar endavant una Llei d'Ordenament Territorial que, entre altres moltes coses, ha d'assegurar l'obligatorietat d'anàlisi i de diagnòstic en qualsevol transformació del sòl que pugui alterar, de forma significativa, el medi en el qual vivim. Amb aquest convenciment, entenem que tots els nostres esforços han d'anar encaminats a fer realitat, al més aviat possible, aquest desplegament legislatiu.

Nosaltres, als companys d'IDN, els diem que veuran que els més interessats a no ajornar per més temps aquestes qüestions som nosaltres. Per motius d'evidència, de coherència i de convicció.

Primer, perquè en les darreres eleccions figuraven al nostre programa electoral; segon, perquè al Govern actual li donem suport i tenim mitjans per dur-les a bon port, i per últim, perquè així ho sentim.

I per això esperem comptar amb l'ajut de tots els Grups parlamentaris del Consell General.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Joan Travesset.

El M.I. Sr. Joan Travesset:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Un cop més, i ja malauradament en tenim un mal exemple, se'ns planteja la presa en consideració d'una Proposició de llei amb tres articles, ja són de totes

maneres més que un sol -mal exemple- amb la finalitat que esdevingui llei a base d'esmenes.

Dit d'una altra manera: una determinada idea, uns quants articles i som-hi tots; tots a fer esmenes, a veure si l'omplim de contingut, a veure si la fem viable per a tothom i, amb una mica de sort, a veure si respon a una visió clara d'un projecte concret que no apareix dins el text inicial.

Però continua amb un títol que ens parla de mesures provisionals per a la preservació dels espais naturals i rústics, o sia que vol ser una llei de mesures provisionals que condueixen a la paralització: una mena de stand by, d'espera a base de prohibicions i sancions. Tothom quiet.

Sobretot, si a continuació ens aturem en els preceptes de l'Ordinació núm. 2 -i no la número 4 que figura en la Proposició de llei- del Consell General de data 29 de juliol de 1981, en el seu punt 4, on tracta de les Normes a aplicar a cada una de les zones, a saber, zona casc antic, zona urbana, zona d'eixampla urbana, zona residencial, zona industrial i al punt 4.6 on tracta la zona rústica no urbanitzable.

I deia que ens aturem perquè d'aquesta Ordinació ja emana un mandat clar que ens indica que cap Comú no pot requalificar cap zona rústica sense l'aprovació prèvia del Consell General, i després amb la creació de l'Executiu, del Govern. Com molt bé diu l'Ordinació i cito: "un pla d'ordenació del territori s'ha d'integrar dins la política general de planificació en la qual es coordinin el desenvolupament de cada parròquia i del país en general. I, segueixo citant, que "s'ha d'arribar a construir una estructura territorial adequada a les exigències d'una forma determinada de desenvolupament" i continuo, a "l'anàlisi de medi natural amb especial menció de les zones a protegir pel seu valor agrícola, forestal paisatgístic, esportiu -com els camps de neu, els parcs naturals- de captació d'aigües, de zones afectades per les seves especials condicions geogràfiques o meteorològiques -zones d'allaus, tarteres- a l'anàlisi dels sectors preferencials del desenvolupament urbà, a la definició d'un sistema general de comunicacions concretant les característiques geomètriques de totes les noves vies a crear o existents a endegar, a xarxes d'evacuació i tractament d'aigües residuals, amb una definició concreta de normes urbanístiques a aplicar a cada zona de sol urbà, i altres.

Comuns i Govern. Legislar a la positiva amb una matèria que no és ni verge ni definitiva amb mecanismes de compensació.

Que cal marge de llibertat per congeniar el benestar i la qualitat de vida de les persones i la gestió equilibrada i racional de tots els recursos naturals. I així ens ho

plasma la Constitució en l'Article 31 i cito: "És funció de l'Estat vetllar per la utilització racional del sòl i de tots els recursos naturals, amb la finalitat de garantir una qualitat de vida i restablir i mantenir per a les generacions futures un equilibri ecològic racional en l'atmosfera, l'aigua i la terra i de defensar la flora i la fauna autòctones".

I des de l'Agrupament Nacional Democràtic volem creure -diguem-ho de passada- que certes declaracions aparegudes en els mitjans de comunicació, dites per persones en nom de certs col·lectius i reproduïdo: "que els que no votin aquesta presa en consideració de la Proposició de llei de mesures provisionals per a la preservació dels espais naturals i rústics no assumeixen aquest article de la Constitució"; volem creure -deia- que no pretenen pressionar els parlamentaris que hem estat i som defensors de la Constitució, demòcrates en un estat de dret que necessita ser legislat amb la serenor necessària en una terra de superfície reduïda que ens obliga, més que cap altre país, a una responsabilitat política de gestió del medi natural que tingui en compte per damunt de tot aquest factor d'exigüitat. Ja ho afirmàvem en el nostre programa electoral.

I no eren solament paraules, com suposem que tampoc són pressions ni ganes que el país sigui una disbauxa. Per tant, des de l'Agrupament Nacional Democràtic, coneixedors i conscients de les necessitats del país i animats per les notícies que ens acaba de facilitar el Sr. Cap de Govern, ens adherim a aquesta voluntat i instem tant el Govern com els Comuns a treballar ràpidament en l'elaboració d'aquesta Llei d'Ordenació del Territori, tot i no prenent en consideració la Proposició de llei presentada.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Moltes gràcies, Sr. Síndic.

Sembla evident que aquí, en aquesta Cambra, tothom està molt sensibilitzat pel tema del medi ambient, i ens en felicitem, i d'aquí a quatre dies tindrem una fantàstica Llei d'Ordenament del Territori -i no voldria ser irònic.

De totes formes hi ha hagut dues...

Primer, abans de tot, vull agrair als companys de Nova Democràcia que a part de demostrar una bona voluntat

a l'hora d'avaluar l'Exposició de motius han pensat que l'articulat servia per alguna cosa, i ens el votaran.

Més endavant, bé... voldria entrar -en lloc de parlar directament als diferents Grups Parlamentaris- penso que respecte al tema que ens ocupa hi ha dos punts de coincidència: un és tractar el NO pel fet que hi ha una Llei d'Ordenament del Territori en vies d'estar-hi treballant i presumptament pròxima a ser aprovada, i per altra part, les manifestacions des de l'AND que posen, inclús, en qüestió la qualitat del text -que ja diem que, en part, és millorable.

En quant al tema d'ordenament del territori ja hem dit, nosaltres, i ha quedat ben clar en el nostre exposat, que aprovar aquesta Llei és prioritari. La nostra proposta, en tot cas, no és en absolut contradictòria sinó que ve a cobrir el buit, és a dir, l'impàs que es produirà entre aquest moment i el moment d'aprovació de la Llei d'Ordenament del Territori. Aquí, Sr. Forné, m'agradaria que em digués, que quan parla de breus terminis, a quins terminis es vol referir? Si em pot contestar ara, si us plau...

El M.I. Sr. Síndic General:

No, perdó... evitem el diàleg...

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Ho dic perquè voldria comparar-ho amb d'altres manifestacions que hi ha hagut en aquest sentit, que no són d'ara, perquè la Llei d'Ordenament del Territori no és una cosa que haguem inventat nosaltres, l'any 1980 i 1981 en dues ordinacions successives ja es parla que s'ha de fer a mig termini una Llei d'Ordenament del Territori. Per això, faig referència a les dates, perquè quan ja han passat quinze anys no sé si encara no hi hem entrat ja en aquest mig termini.

De totes formes, vull valorar el que val la bona voluntat del Grup Lliberal i dels seus companys perquè aquestes dues ordinacions de què parlaven -que calia anar a una Llei d'Ordenament del Territori- s'havien produït en sindicatures del Sr. Sangrà (pare) i del Sr. Francesc Cerqueda (aquí present). Ara han passat quinze anys i encara no hem vist la Llei del Territori.

Nosaltres entenem que encara que no siguin tants anys si que serà fàcilment un any o dos anys abans que no es pugui promulgar això, sobretot si tenim en compte la sensibilitat més parroquialista que farà que això s'hagi de negociar amb sectors que, si més no, portarà temps de consensuar.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay, li voldria recordar que la intervenció és per al·lusions, la intervenció inicial ja s'ha fet.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

No... és per al·lusions; aquí s'ha estat comentant de fer la Llei d'Ordenament del Territori i jo he de contestar que, davant d'això, nosaltres pensem que això no és contradictori i que en tot cas és supletori.

Bé, no em vull estendre en aquest tema: sembla que és evident.

Sobre el problema del text, voldria fer una referència al que han dit els companys de l'AND. Al final, aquí acabarem valorant el text a pes i, davant d'això, jo ja proposo que la Llei de Registre Civil que té més de 200 articles la podem votar automàticament per lectura única. Nosaltres creiem que els tres articles que proposem són tres perquè no en calen més, són suficients i que, en tot cas, els problemes que pugui haver-hi, és a dir, això que es diu que és una llei negativa es pot solucionar de diverses maneres, com per exemple, fent un llistat d'activitats positives que s'hi poden fer; es pot fer i no hi ha cap impediment. De totes maneres, no acabo de veure una voluntat decidida per promoure aquesta Proposició de llei, això podríem dir que és el consell de les bones intencions.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha alguna intervenció més, per al·lusions? No?...

Passarem, doncs, a la votació. Sí, és sí a la presa en consideració de la Proposició de llei. No, és no a la presa en consideració de la Proposició de llei.

Votació:

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: NO

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: SI

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: NO

M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO

M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO

M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: NO

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI

M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: NO

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: NO

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SI
M.I. Sr. Josep Dalleres Codina: NO
M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO
M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI
M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO
M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO
M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: SI
M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO
M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI
M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO
M.I. Sr. Enric Pujal Areny: NO
M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI
M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: NO
M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: NO
M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: NO
M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Recompte: 7 Sí. 20 No.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, no es pren en consideració la Proposició de llei.
Passem al segon punt de l'ordre del dia:

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei d'accessibilitat.

Recordaré que en el debat de totalitat d'aquesta Proposició de llei, el dia 9 de juny de 1994, el Consell General n'acceptà, per assentiment, la presa en consideració.

Posteriorment s'obrí el període d'esmenes i aquestes van ser discutides en el si de la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme.

Passo, doncs, la paraula al Sr. Josep Angel Mortés, que va ser nomenat Ponent per dita Comissió, per presentar l'informe que la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme va aprovar. Aquest informe va ser publicat en el Butlletí del Consell General Núm.20/1994.

El M.I. Sr. Josep Angel Mortés:

Gràcies, Sr. Síndic.

En primer lloc penso que és important manifestar davant del Ple del Consell General que el debat de la Comissió ha estat presidit per una voluntat de diàleg.

La Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme s'ha reunit en les sessions dels dies 16, 23 i 30 de novembre de 1994 i 14 de desembre de 1994 i ha analitzat el text de la Proposició de llei d'accessibilitat tramesa pel Grup Parlamentari Coalició Nacional Andorrana.

En total, han estat presentades 186 esmenes i el mètode de treball que s'ha seguit ha estat el d'analitzar les esmenes formulades tal com han estat ordenades en l'informe realitzat per la ponència, i s'ha obtingut d'aquesta forma el redactat definitiu del text que avui s'ha de votar.

De les 186 esmenes presentades, 53 corresponen a l'Agrupament Nacional Democràtic; 27 al Grup Lliberal; 53 a l'Agrupament Canillo-Massana, i 53 al Grup Mixt. Potser cal assenyalar que les esmenes presentades per l'Agrupament Nacional Democràtic i pel Grup Mixt coincideixen en la seva totalitat.

D'aquestes esmenes, en total n'han estat aprovades 32, se n'han retirat 128, de les quals 114 s'han retirat amb presentació posterior d'esmenes transaccionals.

De les 26 esmenes restants, la Comissió no va procedir a la seva votació ja que va acordar no tractar conjuntament les esmenes presentades per l'Agrupament Nacional Democràtic i el Grup Mixt, sinó que en els casos en què s'aprovaven les esmenes presentades per l'AND es considerava que ja no procedia la votació de les esmenes presentades pel Grup Mixt.

Tal i com s'estableix en l'Exposició de motius d'aquesta Proposició de llei, aquesta s'adreça a fer efectius els drets de la persona reconeguts a la Constitució del Principat d'Andorra, especialment del col·lectiu de persones amb mobilitat reduïda o amb dificultats de comunicació.

Per aquest motiu, la Comissió va creure convenient escoltar l'opinió dels representants d'AMIDA (Associació de Minusvàlids i Disminuïts d'Andorra), per tal de conèixer d'una forma directa quines són les necessitats d'aquest col·lectiu.

La Proposició de llei que va presentar Coalició Nacional Andorrana inclou uns annexos en els quals es determinen els criteris tècnics necessaris per a l'aplicació del que s'estableix en l'articulat.

Tot i estar d'acord amb la pràctica totalitat del contingut d'aquests annexos, però tenint en compte que els

aspectes tècnics, són normalment aspectes sotmesos a constant evolució, i a fi de permetre una major flexibilitat en cas que aquests hagin de ser modificats, la Comissió ha considerat que aquests aspectes han de ser reglamentats pel Govern.

Consegüentment, la Comissió ha acordat recomanar al Govern que prengui com a base per a l'elaboració del Reglament d'aplicació d'aquesta Proposició de llei els annexos que formen part de la Proposició de llei presentada per Coalició Nacional Andorrana i, per aquest motiu, pensa que en un termini de dos mesos el Govern pot haver desenvolupat reglamentàriament la present Llei.

Per concloure només vull dir que l'objectiu fixat per aquesta Llei és el d'aconseguir una Andorra accessible per a tothom en un futur pròxim.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Cal remarcar que no s'ha presentat cap reserva d'esmena ni cap vot particular al text que va sortir de la Comissió.

Passo la paraula als Grups Parlamentaris.

Per la Coalició Nacional Andorrana, que és el Grup Parlamentari que va entrar el text: Sr. Josep Angel Mortés.

El M.I. Sr. Josep Angel Mortés:

Gràcies, Sr. Síndic.

Coalició Nacional Andorrana va presentar la Proposició de llei sobre l'accessibilitat amb la finalitat de garantir una qualitat de vida digna, a un col·lectiu important de ciutadans que té o pot tenir problemes de mobilitat, assegurant que mai més a Andorra es dissenyi, planegi o construeixi sense pensar en els interessos d'aquest col·lectiu.

Després de les esmenes presentades pels diferents Grups Parlamentaris i del treball efectuat en el si de la Comissió de Política Territorial i Urbanisme, Coalició Nacional Andorrana se sent contrariada per l'exclusió del si de la Proposició de llei de tots els aspectes reglamentaris que regulaven la seva aplicació.

No obstant, ens consta que el Govern està treballant ja en la preparació dels reglaments d'aplicació que han de fer possible la utilitat pràctica d'aquesta Llei.

Coalició Nacional Andorrana donarà el seu vot favorable entenent que es conserven els motius que ens van empenyer a presentar aquesta Proposició de llei i que

parteixen del mandat constitucional de garantir el drets de la persona, propiciar una qualitat de vida digna i prohibir qualsevol tipus de discriminació.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Josep Garrallà.

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

Gràcies, Sr. Síndic.

Avui aprovarem la Proposició de llei d'accessibilitat i, amb les esmenes introduïdes, tindrem una llei completa, operativa i realista a nivell general, i no solament perquè ompli un buit legislatiu al respecte, perquè tenim ja les ordinacions del Consell General de 1987 i 1988 que han regulat d'una part els seus objectius, sinó per l'enfocament global que es dona a l'accessibilitat i, consegüentment, la repercussió positiva que aquest factor ha de tenir en la millora de la qualitat de vida de tots els ciutadans que es troben al Principat i, en especial, el col·lectiu de persones amb mobilitat reduïda, amb dificultats de comunicació a causa de les deficiències sensorials.

L'Agrupament Canillo-Massana ha col·laborat sense fer demagògia per obtenir una llei completa i que respecti el mandat constitucional, que és el de garantir els drets de la persona, propiciant una qualitat de vida digna, prohibint qualsevol tipus de discriminació i, així, assegurar l'accessibilitat a l'entorn natural, als mitjans de transport públic i als mitjans de comunicació cobrint a bastament els àmbits de la vida.

Els objectius per tenir una accessibilitat normalitzada per a tothom i la plena accessibilitat amb tota seguretat s'han assolit.

L'eliminació dels annexos i aspectes tècnics que preveia la Proposició de llei no han de representar cap buit de contingut. El desenvolupament posterior per mitjà de reglaments els ha de recollir i, així, facilitar al mateix temps les constants i freqüents innovacions tecnològiques que van sorgint en el mercat de la construcció i, més concretament, en el sector del mobiliari urbà.

L'Agrupament Canillo-Massana també és conscient que aquesta Llei d'Accessibilitat només serà operativa i realista si existeix una ferma voluntat d'aplicació política per fer-la tirar endavant; per això, demana al Govern que actuï amb fermesa per tal que la seva aplicació sigui possible dins els terminis que preveu la

mateixa Llei i no succeeixi com amb les ordinacions abans esmentades que no sempre s'han fet respectar.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia: Sr. Jaume Riba.

El M.I. Sr. Jaume Riba:

Gràcies, Sr. Síndic.

Com molt bé diu la Constitució en el seu Títol 1, Article 2, i cito: "La Constitució proclama com a principis inspiradors de l'acció de l'Estat andorrà el respecte i la promoció de la llibertat, la igualtat, la justícia, la tolerància, la defensa dels drets humans i la dignitat de la persona". I, d'una manera més clara en el Títol II, Article 6 apartat 2, i cito: "Els poders públics han de crear les condicions per tal que la igualtat i la llibertat dels individus siguin reals i efectives."

Així doncs, ens trobem avui en el debat parlamentari d'una llei que s'ha d'impregnar d'aquest esperit de la llei fonamental.

A l'acceptar la Constitució hem esdevingut un Estat de dret i el dret en aquest cas particular vol dir senzillament que hem de dissenyar i construir un país accessible per a tots.

La Coalició Nacional Andorrana va entrar a tràmit la Proposició de llei d'accessibilitat, una llei consensuada amb institucions i diverses associacions del país.

Ens consta que d'aquest consens, l'Associació de Minusvàlids d'Andorra -AMIDA- que és una de les entitats més interessades pel desenvolupament i posterior aprovació del text legal que avui debatem, dona total suport al text.

Després d'estudiar el redactat i de parlamentar amb membres de dita associació i convençuts que l'economia ha d'estar al servei de l'ésser humà i no a l'inrevés, Nova Democràcia va defensar en el si de la Comissió la integritat del text sense fer esmenes.

No obstant això, Nova Democràcia reconeix la millora que s'ha aportat a l'articulat, especialment pel que fa a la forma, amb les esmenes fetes per altres Grups Parlamentaris.

Perquè tenim la convicció que la nostra obligació és la de defensar els interessos de tots els ciutadans i, alhora, som conscients que tots podem estar més o menys subjectes a la necessitat d'espais accessibles, Nova Democràcia donarà suport a la Llei d'Accessibilitat que avui se sotmet.

I ho fem perquè l'Estat ha de vetllar pels interessos tant de les persones amb mobilitat reduïda que en aquest cas són les més interessades, com pels dels particulars que són els que hauran de fer un esforç perquè aquesta Llei no quedi sense ser efectiva, és a dir, perquè Andorra esdevingui progressivament un veritable estat de dret de fets.

Cal pensar que Andorra és un país amb una orografia difícil. La muntanya i la climatologia hivernal afegits a un disseny urbà poc adaptat creen dificultats de mobilitat a un ampli col·lectiu de la nostra societat: des dels avis als infants passant per mares en estat de gestació o tot tipus d'accidentats.

Un país que pretén estar a l'alçada dels més avançats en aquest aspecte i que fins a la data -s'ha de dir- tenia moltes mancances, entre elles deixar en l'oblit col·lectius per als quals l'accessibilitat és vital, ha de treballar ràpidament per adaptar part del ja construït i tot el que es projectarà per al futur.

La construcció de l'Estat passa molts cops per acceptar fer alguns sacrificis o, millor dit, alguns gestos de generositat vers aquells que el necessiten.

Aconseguir que els ciutadans i els que ens visiten es trobin en un país sense barreres és el resultat d'accions concretes que comporten un llarg treball. Per això, i per fer factible l'accessibilitat ens cal, com a punt de partida, una llei clara, concisa, plena de contingut i operativa que assegurï un compliment immediat i efectiu.

Aquesta és la nostra opinió.

No obstant, vist que els annexos no formen part del text legal, cominem el Govern perquè reglamenti amb tota urgència el desenvolupament de la Llei d'Accessibilitat per fer-la efectiva.

Reitero, Nova Democràcia votarà a favor d'aquesta Llei tan important per la urgència cabdal que comporta.

No obstant volem que consti que no ens deixa totalment satisfets.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Antoni Martí.

El M.I. Sr. Antoni Martí:

Gràcies, Sr. Síndic.

Simplement dir que compartim l'exposat anterior del nostre company de l'Agrupament Canillo-Massana. I afegir que desitgem que aquesta Llei sigui operativa al

més aviat possible i que tant la Comissió de Política Territorial i Urbanisme com el servei tècnic del Ministeri d'Ordenament Territorial siguin vigilants en el seu compliment.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Josep Anton Ribes.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes:

Gràcies, Sr. Síndic.

En tant que President en el seu moment de la Comissió Política Territorial i Urbanisme i en nom de l'Agrupament Nacional Democràtic, voldria ressaltar l'esperit de consens i de bona voluntat en què es va desenvolupar l'anàlisi d'aquesta Proposició de llei, a fi que el resultat fos una llei que pogués contemplar i resoldre els problemes, de la millor manera possible, que tenen els col·lectius afectats.

El resultat, després d'haver escoltat tots els suggeriments i idees aportats entre tots plegats, sembla que és una llei més racional i relativa i la demostració n'és el fet que no hi ha hagut cap reserva d'esmena ni cap vot particular.

Deixem, doncs, en mans del Govern, tal com preveu la llei, el desenvolupament en el temps previst dels annexos i confiant que així serà, segons ens ha confirmat el Sr. Mortés, que forma part del Grup que dona suport al Govern, i esperem que seran vigilants per fer-ho complir, que nosaltres també ho serem.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Els Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

El nostre Grup, des del primer moment es va mostrar absolutament favorable a l'aprovació d'una llei d'Accessibilitat, entenent, a més, que era una necessitat urgent.

Tanmateix, en el debat de presa en consideració vàrem formular les nostres reticències sobre alguns aspectes en el sentit que perquè una llei sigui operativa ha de ser complible, tant pel que fa a les disposicions tècniques com als terminis.

Entenem que el treball en la Comissió va ser fructífer i que la llei que avui ens disposem a votar és globalment satisfactòria.

De totes formes, he de dir que el nostre Grup es va alinear durant el treball en comissió amb la tesi de mantenir els annexos en la mateixa llei a fi de fer-la ràpidament operativa i no desvirtuar-la, i va discrepar que aquests es regulessin per via reglamentària.

Això no vol dir, però, que la solució finalment adoptada -de remetre aquests annexos a un reglament- mereixi la nostra desaprovació. En tot cas, voldria aprofitar l'avinentsa per reclamar del Govern dues coses: per una banda, la major diligència en l'elaboració del reglament, respectant els acords de la Comissió de forma que no es desvirtui la llei, i per altra, que vetlli escrupolosament pel compliment de la mateixa llei.

Entenem que es tracta d'una llei que afecta d'una forma determinant la qualitat de vida de moltes persones i no podem permetre de cap manera que no assolixi els seus objectius.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Mateu? No?...

Vistes les intervencions, proposo l'acceptació de la Proposició de llei per assentiment de la Cambra.

Doncs, s'aprova la Proposició de llei.

Passem al tercer punt de l'ordre del dia:

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit presupostari per a les despeses dels programes de la pau efectuats per l'ONU.

El Projecte de llei va ser publicat en el Butlletí del Consell General Núm. 3/1995 pàg.3.

No s'ha presentat cap esmena al text.

Algun Grup Parlamentari vol prendre la paraula? No?...

El Govern? No?...

Proposo l'acceptació del Projecte de llei per assentiment.

S'aprova, doncs, per assentiment de la Cambra.

Passem, doncs, al quart punt de l'ordre del dia:

4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit presupostari per fer front a la regularització de les quotes de participació de transferència a cada Comú segons els ingressos de l'any 1993.

El Projecte de llei va ser publicat en el Butlletí del Consell General Núm. 2/1995, pàg.2.

Tampoc s'ha presentat, en aquest cas, cap esmena al text.

Algú pren la paraula? No?...

Proposo, també, en aquest cas, l'acceptació per assentiment de la Cambra del Projecte de llei.

S'accepta per assentiment.

Proposo de suspendre la sessió un quart d'hora.

(Són les 17h50)

(Es reprèn la sessió a les 18h10)

El M.I. Sr. Síndic General:

Proposo de tractar conjuntament el punt 5 i 6, preguntes dels Consellers Vicenç Mateu i Vicenç Alay, i el punt 7 i 8, preguntes de Nova Democràcia i de l'Agrupament Nacional Democràtic, vist que es tracta de preguntes al Govern.

La primera pregunta, entrada pel Sr. Vicenç Mateu, punt cinc de l'ordre del dia:

5- Resposta oral del Govern a les preguntes formulades pel Conseller General, Sr. Vicenç Mateu Zamora, per escrit de data 20 de març de 1995.

Passaré la paraula al Sr. Vicenç Mateu. Abans, vista la composició de la pregunta, la farà per parts?

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Sí, és a dir, faré cadascuna de les preguntes tal com estan agrupades en el Butlletí del Consell General.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Mateu, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Primera pregunta: "Davant la posada en marxa el setembre vinent del batxillerat de l'Escola Andorrana, quina és la situació actual del Pla d'estudis de batxillerat? Quina és la seva estructura? Quines les seves opcions i matèries? Com és té previst, i quan, formar el professorat que haurà d'impartir aquest batxillerat? Quin és actualment el plantejament lingüístic de l'Escola Andorrana?".

El M.I. Sr. Síndic General:

Sra. Carme Sala.

La M.I. Sra. Carme Sala:

Gràcies, Sr. Síndic.

El Pla d'estudis del batxillerat andorrà que es proposa respecte a la Llei d'Ordenament del Sistema Educatiu Andorrà, en el capítol tercer del batxillerat, comprèn dos cursos acadèmics i comporta tres batxillerats que tenen les denominacions següents:

- 1- el batxillerat científic i tecnològic,
- 2- el batxillerat humanístic i lingüístic i,
- 3- el batxillerat econòmic i social.

Cada batxillerat es compon d'un grup d'assignatures comunes, d'un grup d'assignatures obligatòries d'opció, i d'unes assignatures optatives.

El primer, el formarien nuclis d'alumnes relacionats amb ciències físiques i naturals, amb tecnologia o amb ciències de la salut.

El segon, segueix el mateix sistema amb assignatures comunes, obligatòries i optatives i, aquest, aniria relacionat amb carreres de coneixement lingüístic o amb activitats i coneixements artístics.

El tercer, i últim, està dirigit a carreres d'àmbit econòmic, comercial o de gestió o bé, de ciències socials.

En quant al Pla de formació del professorat que ha d'impartir aquest batxillerat és el mateix del professorat que està impartint ara secundària. S'ha proposat un pla de formació que començaria en una primera fase el mes de juliol d'aquest any. Una primera fase que consta de deu dies, es reparteix en uns mòduls de formació sobre l'educació a Andorra en general, sobre les etapes del sistema educatiu andorrà, sobre la segona ensenyança i, després, entrant ja en el batxillerat sobre el procés seguit del disseny i la posada a punt d'aquest batxillerat, l'estructura curricular, els programes de les assignatures, etc. Hi hauria una segona fase al mes de setembre, també de deu dies, on es parla ja del projecte curricular i de les programacions, es fa

l'anàlisi dels programes i assignatures -això està previst de fer-ho amb grups de treball. I, una tercera fase que seria un treball a fer en el curs, un treball de seguiment, que començaria al mes d'octubre i s'acabaria a finals de curs i, finalment, al mes de juliol de 1996 es faria una anàlisi i valoració de l'experiència i una valoració dels programes després d'introduir-hi les modificacions que calguessin.

Sobre el plantejament lingüístic de l'Escola Andorrana, aquest plantejament ha seguit unes modificacions en el decurs dels anys lligades a la mateixa evolució de l'escola i al creixement de les diferents etapes d'ensenyament. El plantejament lingüístic inicial de l'Escola Andorrana era de dues línies d'ensenyament: una català-castellà i una català-francès. Aquest plantejament no es va demostrar viable, perquè, d'una banda, hi havia una forta demanda del grup català-francès i, de l'altra, es produïa una diferència social entre les dues opcions lingüístiques. Aquest fet i la continuació de l'Escola Andorrana fins al final de l'escolaritat obligatòria va induir el Ministeri a reflexionar i a revisar el plantejament lingüístic inicial. Els experts que havien treballat en els primers programes i els equips directius de l'escola van elaborar en el transcurs d'un any acadèmic un document de proposta de modificació del treball de les llengües a l'escola. Simultàniament, es van introduir canvis en algunes escoles en el sentit de transformar les dues opcions lingüístiques en un model únic que oferís a tots els alumnes el coneixement del català, del francès, i del castellà a més d'una introducció oral de la llengua anglesa. Abans d'unificar aquest plantejament per a totes les escoles, el curs 93-94 es va iniciar amb una avaluació al cicle maternal per part d'un equip d'experts en llengües i els resultats van aconsellar el treball del català el primer any de maternal i del català i el francès el segon any de maternal. Actualment, s'està fent l'avaluació a primera ensenyança i l'any vinent es procedirà a segona ensenyança.

Tenint en consideració el treball realitzat pels experts i els equips directius de l'Escola Andorrana, els resultats de l'avaluació de les llengües que s'estan elaborant, així com les experiències de països com Luxemburg on coexisteix el treball de diferents llengües en l'àmbit escolar, i tenint en compte consultes puntuals fetes a experts lingüístics europeus, el disseny a partir del qual s'està treballant i que també hi ha un model lingüístic únic, és basa en aquestes orientacions següents:

- el català a Maternal A, és a dir, a tres o quatre anys.
- català i francès a Maternal B, és a dir, a quatre o cinc anys.

- en el primer cicle de primera ensenyança es continuarà el treball de dues llengües català i francès.

- a segon cicle de primera ensenyança es procedirà amb la mateixa estructura, introduint a segon curs la llengua anglesa.

- al tercer cicle a més de prosseguir sistematitzant el treball amb les tres llengües -abans esmentades- s'afegirà la llengua castellana que té ja una presència social important al país.

Aquest model lingüístic estarà totalment acabat a finals del mes de maig de 1995.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Mateu, vol continuar amb la mateixa pregunta o passar a la següent?

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Bé, passaria a la pregunta següent. Només voldria remarcar que és cert que algunes d'aquestes preguntes i -cal dir-ho- ja van ser contestades en el seu moment, dilluns passat en el si de la Comissió, però de tota manera crec que és bo que en el Ple del Consell General s'abordin qüestions prou importants relatives a educació que sovint no tenen plaça en aquesta Cambra.

Passaria a la segona pregunta: "Vista la importància de la formació professional en un país com el nostre amb una forta dependència laboral de l'exterior, quina és la política que pensa seguir el Govern en aquesta matèria? En quin punt es troba aquest projecte? Quina és la situació dels contactes amb la Cambra de Comerç?"

El M.I. Sr. Síndic General:

Sra. Carme Sala.

La M.I. Sra. Carme Sala:

Gràcies, Sr. Síndic.

El treball sobre formació professional es va iniciar el mes de setembre de l'any passat. A partir d'una valoració de les ofertes que ja tenia el país es va considerar bàsic estructurar el desenvolupament de la formació professional al voltant de dos eixos fonamentals: el món escolar i el món empresarial.

El treball que s'està portant a terme és degut a la reflexió següent: s'ha de concebre la formació professional des d'una òptica més global amb les empreses.

Aquesta orientació de la formació professional implica la necessitat d'un estudi de país sobre la demanda laboral. Estudi que el Govern acordà realitzar el propassat dia 15 de febrer, i que porten a terme de manera conjunta el Ministeri d'Educació, Joventut i Esports, el Ministeri d'Economia i la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis.

A mig termini pensem que Andorra en l'àmbit de la formació professional ha de tendir cap el sistema dual, model on la responsabilitat de la formació professional recau en el món empresarial. Aquesta és una opció de pes important que s'ha d'anar incrementant de manera progressiva, però estic convençuda que és l'orientació a emprar. És un model ja experimentat a Mèxic, als països del nord i, d'altra banda, les recomanacions a Europa aconsellen aquest model.

Sobre en quin punt es troba el projecte, s'han dut a terme accions en l'àmbit de formació professional inicial -que són els alumnes que trien formació professional després de l'ensenyament obligatori. Mitjançant aquestes accions s'ha aconseguit la participació dels tres ensenyaments en un treball conjunt, és a dir, dels tres sistemes educatius. S'han acceptat els criteris de coordinació, permeabilitat, flexibilitat i orientació. S'estan estudiant i valorant diferents models per conèixer respostes en d'altres zones, sobre aquest tema de la formació.

Com a accions concretes, hi ha una fase inicial de preparació d'un estudi sobre la demanda laboral a Andorra, per tal de tenir dades concretes. Aquest treball es fa conjuntament entre els dos Ministeris i la Cambra de Comerç. Els primers resultats es tindran a la tardor de 1995.

S'ha fet una enquesta, realitzada amb els alumnes dels diferents centres escolars -quan acabin l'ensenyament bàsic obligatori- per conèixer les seves inquietuds professionals. S'ha fet sobre 860 alumnes i s'està fent en aquest moment l'estudi dels resultats. Es preveu tenir l'informe final al mes de maig de 1995.

Així mateix, es desenvoluparà una experiència concreta amb el Liceu Comte de Foix, que permetrà l'accés dels alumnes d'altres centres a la formació professional d'hoteleria -que ja funciona en aquest centre. D'aquesta manera es facilita la integració dels alumnes en un altre ensenyament.

Amb els sectors empresarials i en coordinació amb la Cambra de Comerç s'han fet trobades concretes amb el sector d'automoció el qual coneix el projecte de formació professional que es desenvoluparà al Col·legi de Sant Ermengol a partir del curs 96-97. S'ha demanat la col·laboració de tallers i garatges per aconseguir la màxima adequació d'aquesta formació a les necessitats

d'Andorra. També s'han fet trobades amb la Unió Hoteleria, per demanar una participació més activa del sector empresarial en la formació professional.

Els contactes amb la Cambra de Comerç són constants; s'han fet treballs concrets, reunions informatives, aules de treball. En aquests moments, s'estan planejant unes jornades sobre formació professional que es duran a terme el mes de juny de 1995, i també s'ha iniciat un treball de reflexió per a una posterior ordenació dels diferents temes -pràctiques a les empreses, contractes d'aprenentatge i possible aplicació del sistema dual.

Hi ha una excel·lent relació en aquest treball de coordinació amb la Cambra de Comerç i l'interès és compartit per desenvolupar aquesta tasca en l'àmbit de la formació professional.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Passo a la tercera pregunta: "En quina situació es troba la posada en funcionament del servei d'orientació escolar i universitària tal com es defineix en la Llei d'Ordenament del Sistema Educatiu Andorrà?"

El M.I. Sr. Síndic General:

Sra. Carme Sala.

La M.I. Sra. Carme Sala:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, tal com es defineix a la Llei, és un servei que ha de tenir l'escola. És un servei que funciona des de principis d'aquest curs. És el servei d'orientació a l'Escola Andorrana; està dirigit per una assessora tutorial que és llicenciada amb psicologia i pedagogia.

Aleshores, aquesta orientació es fa a l'ensenyament secundari i s'entén des de tres punts de vista diferents:

- Orientació escolar, que és l'ajut prestat als nens en la seva organització i planificació de les activitats escolars, és a dir, l'ajut que es dona als nens.

- Orientació personal, entesa, com un procés de reflexió individual, on l'alumne, a través d'unes activitats dirigides pels tutors, es va coneixent a si mateix i analitza la seva manera de ser.

- Orientació professional; aquest tipus d'orientació va lligada amb l'orientació escolar i amb l'orientació personal, però es fa en dues fases: al tercer curs i al quart curs. En el tercer curs es fa primer una recollida d'informació sobre l'alumne, a través del seu historial acadèmic personal, a través d'un conjunt de proves psicopedagògiques i, finalment, es fa una autoavaluació on els propis alumnes, a través dels mitjans psicopedagògics de l'escola, fan una reflexió sobre si mateixos. Llavors, es forma un bloc informatiu, s'ofereix als alumnes un coneixement de les diferents alternatives que podran escollir quan acabin l'escolaritat secundària obligatòria. Finalment, hi ha un bloc d'ajuda en la presa de decisió on es fa un assessorament vocacional als alumnes.

Pel que fa al batxillerat, i de cara a l'any vinent, i atès que l'Escola Andorrana inicia una nova etapa educativa s'organitzarà l'orientació universitària. Una orientació on es vol que predominin unes xerrades informatives de diferents universitats amb professionals de diferents camps, i també es podria treballar en el tema de sortides: com buscar feina, fer un currículum i, fins i tot, anar a visitar alguna universitat. Això és el que es posarà en marxa el proper curs.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Quarta pregunta: "Ha iniciat el Govern els passos necessaris per assegurar, d'aquí a dos anys i amb la previsió suficient la incorporació als sistemes universitaris dels estats veïns dels alumnes que hagin cursat els estudis a l'Escola Andorrana?"

El M.I. Sr. Síndic General:

Sra. Carme Sala.

La M.I. Sra. Carme Sala:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, pel que fa a Espanya es disposa ja de l'homologació dels estudis entre els dos sistemes educatius, fins al darrer curs del batxillerat. El dilluns que ve, dia 10 d'abril de 1995, té lloc la reunió, aquí a Andorra, de la Comissió Mixta Hispano-Andorrana en Matèria d'Educació, i en el decurs d'aquesta es precisarà la data de

publicació dels respectius decrets al BOPA. En la mateixa reunió es tractarà l'accés dels alumnes de batxillerat andorrà a la universitat, és a dir, el tema de la selectivitat.

Pel que fa a França s'està en tràmits d'homologació del batxillerat, si bé es disposa ja d'un acord de principi. L'accés a les universitats es tractarà també en la propera Comissió Mixta que està prevista en principi al mes de juny de 1995.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Cinquena pregunta: "Quina és la situació actual de les obres del nou edifici de l'Escola Andorrana d'Escaldes? Estarà a punt per a l'inici del proper curs escolar el setembre d'enguany? Quina és la previsió general de distribució de places escolars pels diferents centres que formen l'Escola Andorrana? En concret, s'ubicarà el batxillerat a l'Escola de Santa Coloma? Si és així, quina és la planificació d'espais per a aquest centre per a l'any vinent?"

El M.I. Sr. Síndic General:

Sra. Carme Sala.

La M.I. Sra. Carme Sala:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, les obres de l'edifici de l'Escola d'Escaldes segueixen la planificació prevista. Jo les vaig visitar la setmana passada -i tot que no sóc molt tècnica- em va semblar que les obres estaven força avançades, i està previst que s'acabin al mes d'agost i així començar les classes el mes de setembre.

La previsió de distribució de places escolars en aquest centre escolar d'Escaldes Engordany -que està situat a l'avinguda Fiter i Rossell- és de 337 alumnes; el que s'anomena centre d'Andorra la Vella amb 369 alumnes; el centre de Sant Julià amb 176 alumnes; el centre de la Massana amb 110 alumnes; Encamp-Canillo amb 158 alumnes; Santa Coloma amb 236 alumnes. En quant al total d'alumnes que hi hauria al centre de batxillerat-ubicat a Santa Coloma- seria de 37 alumnes. Això, s'ha fet veient l'augment d'alumnes dels anys anteriors. Les matrícules es començaran a tramitar du-

rant el mes de maig i, llavors, es podrà veure exactament quants alumnes hi ha, però més o menys es calcula que serà aquesta quantitat.

Pel que fa a la ubicació del batxillerat a l'Escola de Santa Coloma, bé, d'aquest centre només s'ha construït la primera fase de totes les que hi havia previstes i, actualment, ens trobem que per a l'any que ve es feia molt difícil, gairebé impossible, ubicar el batxillerat en l'edifici que hi ha construït. Aleshores, preveient això, s'ha trobat un terreny de lloguer -just enfront de l'Escola- on podrem ubicar un mòdul dels prefabricats que queden buits a Escaldes. Es tracta d'una planta baixa i un primer pis -que és on hi ha la maternal ara a Escaldes- de què sortirà un conjunt de sis a vuit aules, és a dir, que s'hi podran ubicar les aules, els laboratoris i les aules específiques i serveis que es necessitin per al batxillerat. En aquests prefabricats, hi podran estar en principi els dos anys i mig o tres que falten; serien tres si ho mirem en cursos, durant el temps que durin les obres i estigui acabat el projecte sencer de l'Escola de Santa Coloma.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Bé, acabat aquest bloc hi ha algun Conseller General que vulgui intervenir?

Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, jo voldria fer una reflexió molt breu i genèrica. En fi, l'objectiu d'aquestes preguntes ha estat precisament perquè no tornin a succeir qüestions com aquesta darrera a què ara mateix feia referència la Sra. Ministra, com en una escola que finalment té dos o tres anys d'antiguitat, doncs, ja ens trobem que pràcticament està desbordada d'espai. Suposo que ja es devia preveure que a la llarga s'havia de tirar endavant amb el batxillerat i, bé, no només aquesta, sinó tot el conjunt de les preguntes estan fetes amb aquesta intenció, que hi hagi realment una planificació en matèria educativa com en qualsevol altra matèria.

Sr. Síndic, passo a la següent pregunta?

El M.I. Sr. Síndic General:

Sra. Carme Sala, vol afegir alguna cosa?

La M.I. Sra. Carme Sala:

No, gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Algun membre més?

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Sí, només, si em permet... voldria afegir que el terreny que hem llogat per ubicar-hi, també, les cases prefabricades - que se n'ha dit barracons, però són unes cases que tenen una utilitat evident, necessària i imprescindible, lamentablement per falta de previsió, està clar- és suficient també, per tenir-hi un bon lloc d'aparcament per als mateixos professors, perquè quan es comencin les obres de la segona fase de l'Escola de Santa Coloma hi hauria un gran problema d'aparcament de vehicles al mateix temps que es fan les obres i, per tant, ha estat una bona decisió poder trobar aquest local, al costat mateix de l'Escola, a l'altra banda del carrer.

Evidentment, compartim el neguit del Sr. Mateu perquè la previsió es pugui fer.

Això sí, recordar que la decisió de no fer tota l'Escola de Santa Coloma va ser presa en un moment donat pel Consell General per un problema -crec- pressupostari; per tant, ara anem una mica intentant suplir aquesta mancança de locals, però es farà amb tota dignitat, tot i que valdria més que es pogués haver fet abans -naturalment.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, faig la pregunta relativa a l'esport.

Abans de la pregunta vaig a llegir una petita exposició relacionada amb la situació de l'esport a Andorra:

"Que la situació de l'esport a Andorra sembla arrossegar certs problemes crònics relacionats amb un creixement força desordenat, mancat de previsió i planificació i sense una definició clara d'objectius i models. Que aquesta situació podria variar notable-

ment mitjançant una Llei General de l'Esport. Per tant, es demana:

En quina situació es troba la redacció de la Llei de l'Esport ajornada tants cops, que hauria d'ésser l'instrument per ordenar l'esport andorrà? Pensa el Govern tirar endavant aquesta Llei en breu termini?"

El M.I. Sr. Síndic General:

Sra. Carme Sala.

La M.I. Sra. Carme Sala:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Doncs sí que estem treballant en aquesta Llei i jo crec que en molt breu termini podrà estar ja fet aquest primer esborrany; seguidament, passariem a una sèrie de consultes amb les federacions: amb el Comitè Olímpic i amb els clubs per tal que tothom pogués donar la seva opinió, i crec que després d'aquestes consultes -en un termini, fiquem, d'un mes per poder trametre aquestes opinions- doncs, ja podria quedar enllestida aquesta Llei.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha rèplica? No?...

Passem, doncs, a la propera pregunta presentada, feta pel Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, són quatre preguntes que tenen un denominador comú que és la immigració i, concretament, el fet que estem fora de quota, és a dir, en una situació d'al.llegalitat -el Sr. Marc Forné ens ho podrà precisar.

Faré les preguntes una per una, perquè hi ha moltes subpreguntes i seria una mica complex.

Primera pregunta: "Quantes sol.licituds d'autorització inicial de sojorn i treball s'han presentat a l'Oficina d'Immigració durant el segon semestre de l'any 1994 i el que portem d'any 1995? Quantes se n'han concedit? Quantes amb caràcter prorrogable? Quantes amb caràcter improrrogable o temporer? Quantes per a la temporada d'hivern 1994-1995? En virtut de quines disposicions legals s'han concedit o denegat les sol.licituds inicials d'autorització de sojorn i treball?"

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Marc Forné.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

En referència a aquesta pregunta, i respecte a les altres d'aquest mateix bloc, malgrat que sigui una resposta oral, hem fet una sèrie de fotocòpies en les quals figuren una sèrie de quadres en els quals hi ha una distribució per nacionalitats, etc., que crec que són d'utilitat, i demanaria que es poguessin repartir a tots els membres i, així, tots els Consellers Generals podran seguir dades que no cal comentar-les però que són d'interès per a tots vostès.

El M.I. Sr. Síndic General:

No hi ha cap inconvenient.

Sí pot comentar els quadres perquè consti, efectivament, en el diari de sessions.

(Seguidament es procedeix a la distribució de les fotocòpies)

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Marc Forné.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

El nombre de sol.licituds d'autorització de sojorn i treball inicial és el següent: s'han presentat 1210 sol.licituds des de l'1 de juliol fins al 31 de desembre de 1994; 237 sol.licituds presentades des del 2 de gener fins al 31 de març de 1995; i 889 sol.licituds presentades per a la temporada d'hivern 1994-1995, des del 15 de novembre de 1994 i el 31 de març de 1995 -que són les darreres dades.

De les 2336 sol.licituds presentades, se n'ha concedit un total de 2255. Les 81 sol.licituds restants han estat refusades.

Segueixen els quadres que crec que no cal que figurin en el diari de sessions.

A la pàgina núm. 4 trobem les prorrogables. D'aquestes, se n'ha concedit 186 des de l'1 de juliol fins al 31 de desembre de 1994 i, després, des del 2 de gener fins al 31 de març de 1995, que se'n van concedir 12.

En quant a les improrrogables o temporals, se n'ha concedit -com poden veure en el quadre de naciona-

litats i de sectors de la pàgina 5- un total de 683 des de l'1 de juliol fins al 31 de desembre de 1994 i, del 2 de gener fins al 31 de març de 1995, se'n van concedir 84 més.

Les temporals per la quota d'hivern 1994-1995 han estat un total de 696 amb una disponibilitat de 104 des del 15 de novembre de 1994 fins al 7 de febrer de 1995 -com podem veure en el quadre de la pàgina 7.

I, respecte a la quota de treballadors per a la temporada d'hivern de la resta del món, és a dir, dels països que no pertanyen a la Unió Europea o a l'EFTA, el total és de 143, de les quals queden 7 places disponibles. Aquestes dades corresponen també des del 15 novembre de 1994 fins al 7 de febrer de 1995.

En la resta de quadres apareixen una sèrie de precisions sobre els treballadors en funció de la seva nacionalitat.

Amb això no sé si he respost a tota la primera pregunta.

Però, sí que he de dir que en virtut de les disposicions sobre les quals s'han concedit o denegat les sol·licituds, el Govern ha seguit el criteri que es va manifestar en dos acords de Govern -pàgina 11 i 12 de les fotocòpies. Es tracta de dos certificats de la Secretaria General del Govern d'Andorra. El primer d'ells diu que el Govern el dia 27 de novembre de 1994 va acordar:

“Autoritzar la substitució de les baixes definitives del país que oficialment es vagin enregistrant al llarg de l'any 1994, sempre que la baixa estigui degudament declarada a l'Oficina d'Immigració. Aquestes places estaran disponibles fins a la data de la seva utilització.”

“Les condicions socio-laborals del sol·licitant, d'acord amb les normes de la quota d'immigració per a l'any 1992, seran les que determinaran el tipus d'autorització lliurada al demandant, independentment del tipus d'autoritzacions de les baixes definitives.”

“Les sol·licituds de treballadors provinents dels països que no pertanyen a la Unió Europea o a l'EFTA, únicament seran autoritzades d'acord amb la Llei de la quota d'immigració per al darrer trimestre de 1993 i el primer semestre de 1994, és a dir, amb caràcter temporari, per un període de 6 mesos i sense possibilitat a pròrroga.”

Posteriorment, el dia 16 de novembre de 1994, el Govern presidit pel Sr. Oscar Ribas va:

“Autoritzar la substitució de les baixes definitives del país que oficialment es vagin enregistrant al llarg de l'any, sempre que la baixa estigui degudament declarada a l'Oficina d'Immigració. Aquestes places estaran disponibles fins a la data de la seva utilització.”

És a dir, es va prorrogar el sistema d'utilitzar les baixes país.

“Les condicions socio-laborals del sol·licitant, d'acord amb les normes de la quota d'immigració per a l'any 1992, seran les que determinaran el tipus d'autorització lliurada al demandant, independentment del tipus d'autoritzacions de les baixes definitives.”

“Les sol·licituds de treballadors provinents dels països que no pertanyen a la Unió Europea o a l'EFTA, únicament seran autoritzades d'acord amb la Llei de la quota d'immigració per al darrer trimestre de 1993 i el primer semestre de 1994.”

Aquest és el criteri que s'ha seguit, perquè era, francament, l'únic que es podia seguir a manca de més quotes.

Crec que, respecte a les preguntes posteriors, contestaré el que és la voluntat del Govern sobre aquest tema.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

En tot cas, faré una reflexió al final, perquè està tot lligat i inclús per al Sr. Marc Forné suposo que serà més fàcil.

La segona pregunta diu: “Quantes persones amb autorització de residència o de residència i treball, en les seves diferents modalitats, van donar-se de baixa al país a l'Oficina d'Immigració durant l'any 1992?...”

I això repeteix la pregunta per l'any 1993 i per l'any 1994.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Marc Forné.

El M.I. Sr. Marc Forné:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, el quadre de baixes definitives de l'any 1992, segons el tipus d'autoritzacions i nacionalitats dona un total de 732, fins al desembre de 1992 -a la pàgina 13 de les fotocòpies. Per l'any 1993 tenim un total de baixes de 895 -pàgina 14- també amb el detall de països i modalitats de residència. I, per l'any 1994 el total de baixes és de 999 -pàgina 14. Com poden veure hi ha una certa similitud en les xifres. S'ha de dir que l'Oficina d'Immigració considera que aquestes baixes són una part de les reals, és a dir, que hi ha -i d'això els Comuns en

tenen una experiència clara- una part considerable de persones que marxen del país i que no arriben a donar-se de baixa oficialment enlloc durant un temps determinat; això provoca que els Comuns, de tant en tant, han de publicar llistes de persones que no reben cap comunicació, que no paguen cap taxa etc.; per tant, les baixes oficials són unes però creiem i estem segurs que són bastant més les que no estan censades i, per tant, s'haurien de fer censos regulars.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, la tercera pregunta és la següent: "Pensa el Govern continuar concedint autoritzacions inicials de sojorn i treball?"

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, el Govern aquest any ha estat concedint autoritzacions de sojorn i treball amb el marge que tenia de les baixes país, i la idea és seguir utilitzant les baixes país d'aquest mateix any -que ja n'hi ha hagut. Hi ha hagut una tendència a la baixa de gent al país que després comentaré en quant a les conseqüències sociològiques d'aquestes baixes. També s'ha de dir aquí que la política del Govern en aquest tema és la que sempre ha estat, no crec que es pugui inventar gran cosa mentre no tinguem una llei d'immigració i una regularitat amb les quotes i un sistema, fins i tot, d'aprovació de les quotes molt àgil que permeti realment aplicar la política que el Parlament decideixi sobre immigració.

Per tant, en aquest tema i tenint en compte la pressió -naturalment- social de tots els estaments interessats en persones que vinguin a treballar a Andorra, el Govern té una postura no massa fàcil, evidentment, per conjuminar alhora els interessos legítims de les persones que es troben en necessitat de tenir personal al seu servei i també la legalitat vigent.

Per tant, la fórmula que es va utilitzar l'any passat de baixes país és la que també seguim en aquest moment, però és un sistema que no pot ser indefinidament

utilitzat perquè no és la manera més clara de saber quina és la política d'immigració del nostre país.

Voldria dir, també, que des de la creació de la Secretaria d'Estat la coordinació d'interior, és a dir, de Policia i Immigració potser ha augmentat i, almenys, el treball és d'una gran sincronia. S'estan regularitzant molt més els arxius que eren realment difícils de controlar tal com s'estaven fent fins ara, o no s'havia fet prou perquè realment hi ha molta feina pel que ja he dit abans, perquè la gent no és dóna de baixa en el moment en què se n'ha de donar. Costa molt en un país com el que tenim i amb els mitjans que tenim poder estar sempre al dia de la situació real del país; s'hauran de prendre mesures sobre aquest tema i això és el que el Govern està estudiant i potser serà objecte de la propera pregunta.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Passo a la darrera pregunta que diu: "Pensa el Govern adoptar alguna mesura per afavorir l'estabilitat de la població resident al Principat, és a dir, per evitar que marxin els residents ja establerts i que arribin nous immigrants?"

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Marc Forné.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

El Govern comparteix la manera en què està plantejada la pregunta, és a dir, evitar que marxin residents establerts i evitar que arribin els nous. Per raons òbvies, que estic segur que tots compartim, i és que els residents ja establerts són persones més integrades, són persones amb més qualificació, generalment, professional que els que arriben, exceptuant les persones que vénen per qualificacions altes i, a més a més, que tenen una integració al país de tipus personal, nacional i també laboral i, fins i tot, coneixen el mercat. És lamentable i no és bo per al mercat de treball andorrà que es produeixi una baixa de gent que fa anys que és aquí, per tot el que representa per a ells mateixos i sobretot per a les seves famílies, però també per al país

perquè es perd naturalment una capacitat i una integració de gent possible.

Ara bé, les mesures: la primera va ser, evidentment, la creació de la Secretaria d'Estat d'Interior perquè s'ocupés prioritàriament d'aquests temes, com està fent el Sr. Montel -i que he de dir, faig un incís, hauria pogut venir aquí si ho hagués demanat el Sr. Síndic, a explicar aquestes dades, amb més coneixement de causa que jo mateix, però ha tingut un impediment familiar.

Hi ha tota una sèrie d'aspectes que es poden contemplar en les mesures que haurem de tirar endavant tots plegats. Un d'ells, per a nosaltres important, és facilitar i posar en funcionament els crèdits habitatge, és una mesura lateral però important, perquè pot incidir en el mercat dels lloguers de pisos, així com en els de venda, evidentment, inicialment.

Després, també, hi ha moltes més mesures a fer però una d'elles, ineludible, és reestudiar el Reglament laboral i, estudiar-lo amb el màxim consens possible d'aquesta Cambra perquè és aquí on s'haurà de decidir si el Reglament laboral -que és pre-constitucional en tots els seus aspectes- es posa al dia, com crec que la Constitució ens exigeix.

Igualment, la Constitució ens exigeix la regulació molt més acurada dels criteris per a l'admissió o denegació de residències; això s'ha fet i es segueix fent, lamentablement, encara, sense una certesa de criteris prou gran i, per tant, necessitem aquesta eina i el Govern està treballant amb els reglaments necessaris per portar-ho endavant.

També creiem que la Cambra de Comerç de recent creació i, sobretot, de recent confirmació com a obligatòria podrà ser una eina important -amb la col·laboració del Govern i el Parlament- per establir una autèntica política d'immigració que no ha arribat a establir-se encara mai, i que, si la legislatura que va acabar l'any 1993 va estar a punt de fer-ho -naturalment- la gran activitat legislativa d'aquells últims mesos no va permetre que totes les lleis poguessin ser estudiades, i aquest és el gran repte que tenim ara: posar en marxa una llei d'immigració d'acord amb la Constitució andorrana.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, jo només voldria fer un comentari sobre tot això que ha dit el Sr. Marc Forné.

Primer subscric i em felicito que sigui així, que compartim aquesta sensibilitat, ja que és un problema que aquí a Andorra anem substituint treballadors o residència i treball de llarga durada per gent acabada d'arribar. Bé, no és el moment de tocar els números perquè seria complex.

En tot cas, hi ha una cosa en què discrepo i és quan diu, davant de la tercera pregunta, que sí que pensen continuar concedint autoritzacions inicials de sojorn i treball; ha dit que sí i ha dit que, segurament, no era la manera més clara. Nosaltres entenem que no és la manera més clara o més fosca; és que és, definitivament, una manera al·legal i això per dir-ho tèbiament.

El tema de les quotes d'immigració ha estat regulat sempre per llei i no hem d'oblidar que el Decret de bases parla que és el Consell General qui aprova la quota a proposta del Consell Executiu.

En aquest moment, el que tenim són les dues últimes: una quota de l'any 1992, i una quota en què ja es parlava que s'havia d'arribar a una Llei d'Immigració -com sempre tampoc tenim la Llei d'immigració- però que era per a 1993 i 1994, i que el dia 1 de juliol de 1994 s'havia acabat i des d'aquell moment no hi ha quota. És a dir, quan s'està donant autoritzacions de sojorn i de treball s'està donant al·legalment -entenc que no hi ha legalitat- i quan hi ha l'acord que ens ha llegit el Sr. Forné -a més són acords de l'anterior Govern- entenem que s'està substraient al Consell General una prerrogativa que li és pròpia.

Nosaltres ens reservem el dret d'estudiar tots els números que ens ha donat i, en tot cas, segons el que disposa el Reglament del Consell General, entrar una moció perquè, a la vista, es faci ràpidament el Reglament, la Llei d'Immigració serà igualment llarga -imagino- però, almenys, que es faci una llei de quota i s'entri al Consell General perquè aquest es pugui manifestar.

Res més, gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha alguna altra paraula?

Sr. Jordi Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Gràcies, Sr. Síndic.

Segurament la pregunta que faré si analitzéssim més a fons totes les dades que ens ha tramès i que són molt interessants la podríem contestar; en tot cas, així, a

primer cop d'ull, no trobo la contesta i, en tot cas, vostè m'ho podrà aclarir.

Com molt bé deia el Sr. Vicenç Alay tenim l'última quota aprovada, que es va acabar el dia 1 de juliol de 1994 i, com vostè ens ha explicat, i com ens diuen aquestes dades posteriorment, lògicament, s'han hagut d'anar donant noves autoritzacions.

No sé si vostè té analitzat quina relació hi ha entre les previsions de xifres de la quota del 94 i la quantitat de permisos que s'han donat des que no hi ha quota o, dit d'una altra manera, si hi ha certa relació entre les xifres que es preveïen donar durant l'any 1994 i les que s'han donat posteriorment? I, a través d'aquestes xifres, si això podria detectar que hi ha un increment de demanda de treball o, en contra, que hi ha una davallada en aquesta demanda?

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Marc Forné.

El M.I. Sr. Marc Forné:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Per les dades que conec i que m'ha comentat el Servei d'Immigració hi ha més aviat una davallada. És així, perquè s'ha anat comptant amb les baixes de gent al país i encara hi ha una disponibilitat de baixes de gent al país en relació amb la demanda que hi ha, tot i que, amb la certesa que les baixes de gent al país no són les autèntiques, és a dir, que si es fes ara un altre cens potser tindríem la sorpresa de constatar que hi ha menys gent a Andorra enregistrada, vivint a Andorra que la que està registrada. Estem segurs que seria així i això s'haurà de fer també, perquè el dia que puguem portar davant d'aquesta Cambra -nosaltres mateixos, o qualsevol Grup Parlamentari- una nova Llei d'Immigració, crec que seria bo saber de què estem parlant; per tant, valdria la pena tenir un nou cens autèntic, actual, i s'hi està treballant. El que passa és que això és difícil de fer-ho ràpidament perquè hi ha una mobilitat laboral molt gran i, fins i tot -cal dir-ho clarament- hi ha una dissimulació, hi ha persones que estan inscrites i que aparentment hi haurien d'estar i no hi són. Aleshores, detectar això no és fàcil amb els mitjans de què hi ha. Evidentment, no podem posar tots els mitjans que disposa la Secretaria d'Interior en aquesta sola tasca perquè només la feina de cada dia ja els absorbeix força.

Ara bé, és cert que estem en una situació pràcticament al·legal -com ha dit el Sr. Vicenç Alay- però estem treballant sobre el que sen's demana i és evident que

una cosa és la promulgació per part del Consell General d'una quota x del tema que sigui, i una altra cosa és la pressió que s'exerceix sobre el Departament d'Immigració en el moment en què fa falta demanar permisos de treball. I això des de tots els estaments del país, inclosos els polítics; per tant, s'ha de comprendre que no és fàcil que des del Govern -aquest, l'anterior i els altres- es pugui ser absolutament coherent amb l'esperit i amb la lletra dels textos legals, quan aquests han quedat, evidentment, parats en una data abstracta, és a dir, ha passat molt de temps des que no s'ha fet un estudi de la quota i, per tant, el país segueix treballant, el país segueix vivint, i una política que fos totalment restrictiva pot tenir conseqüències econòmiques que segurament ningú voldria. És tot el que li puc dir ara, lamento no tenir més informació encara sobre l'estadística autèntica i el percentatge d'aquesta possible davallada. Això ho tinc com a impressió, però no ho tinc amb números.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Jordi Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, només un aclariment.

De la manera que ho entenc, doncs, tot i a l'espera d'aquestes dades que ja seran analitzades degudament, es podria interpretar que -per dir-ho d'alguna manera- si reactivéssim estrictament la mateixa quota que es va activar el 1994 cobriria perfectament el nombre de demandes que hem tingut des que no hi ha quota.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Marc Forné.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Fins ara sí. El que s'ha de dir és que la reactivació econòmica també es comença a notar; llavors, no sé si la incidència seria tan gran. El problema de la quota establerta per llei naturalment és aquest, és a dir, una vegada s'estableix, té un funcionament llarg i aquest pot quedar desfasat. Però, és clar, les circumstàncies econòmiques són canviants, hi ha hagut un període de

recessió que ara sortosament sembla que ha acabat i, per tant, ara entrem en un període de reactivació que esperem que també ens beneficiï als andorrans i a Andorra i, per tant, això és difícil de determinar. Ara, si n'hi hauria prou? Jo crec que començant amb les dades de l'última quota potser en aquest moment n'hi hauria prou. En tot cas, al cap de sis mesos en tornàrem a parlar.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Xavier Mora.

El M.I. Sr. Francesc Xavier Mora:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, Sr. Cap de Govern, jo, després de les seves paraules, voldria suggerir la possibilitat que després del treball en comissió de la Proposició de llei de residències passives, i vist el resultat d'inconstitucionalitat a què hem arribat que pròximament ha de passar per la Cambra, suggerir el treball d'un nou text a partir de la possibilitat d'assumir les residències tant de sojorn i treball com les passives, aprofitant les seves paraules en el sentit que considera necessari de donar urgència a aquesta necessitat.

A nosaltres, ens agradaria que fos així, que no solament donéssim atenció a un tipus de resident sinó que per l'interès general del país recollíssim també els de sojorn i treball en la situació que s'està actualment.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Josep Anton Ribes.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes:

Gràcies, Sr. Síndic.

Només voldria un aclariment per al Sr. Cap de Govern quan fa referència a reactivació econòmica, voldria saber amb quines bases ho defineix, perquè no tots estarem d'acord en això. I no voldria entrar en un debat econòmic, només una cosa molt simple.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Marc Forné.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

No tinc cap inconvenient a contestar aquesta pregunta...

El M.I. Sr. Síndic General:

Tot i que ens estem allunyant del tema... Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Si em permet el Sr. Síndic, contestaré el que sé.

Les dades més immediates que tenim són les entrades de duana que denoten un augment de totes les importacions de mercaderies, i això és un termòmetre que no ha fallat mai a Andorra. La confiança en el comerç, que és el principal motor del pressupost de l'Estat, és una evidència.

També hi ha una altra dada objectiva que té el Ministeri d'Ordenament Territorial i Urbanisme que és l'augment de demandes de construcció.

I això ens permet dir que la reactivació que es dona als països veïns -que naturalment ens afecta sempre, favorablement en aquest cas- ja es dona també a Andorra.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem a l'altre bloc de preguntes, en concret les de Nova Democràcia.

Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, aquesta pregunta que està subdividida en quatre apartats, de fet si al Sr. Síndic li sembla bé, jo crec que a partir del moment en què el Sr. Cap de Govern haurà confirmat el primer apartat potser els altres tres es podrien fer en bloc.

El M.I. Sr. Síndic General:

D'acord.

Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, tal com diu la pregunta que s'ha distribuït:

“En manifestacions a la premsa del país el proppassat dijous dia 30 de març, el Cap de Govern va declarar que les entitats bancàries li han fet arribar una acta segellada i lacrada, en la qual accepten les modificacions que proposa el Govern a la llei i es comprometen a retirar els recursos quan aquesta passi pel Consell.”

Bé, per poder articular el conjunt de la pregunta, nosaltres necessitem saber si el Cap de Govern ens confirma que ha fet aquestes manifestacions.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, és veritat. Bàsicament són aquestes les manifestacions que vaig fer.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, aleshores procediré a seguir amb el contingut de la pregunta. Sent certes aquestes manifestacions, considerem que és important que s'aclareixi davant d'aquesta Assemblea, i cito: “...què vol dir el Sr. Cap de Govern quan indica que l'Agrupació de Bancs Andorrans retirarà els recursos que té presentats contra el Decret de l'habitatge i contra els textos que desenvolupen la Llei de Coeficients, després que el Consell aprovi la Proposició de llei de dipòsit de reserves en garantia i la del blanqueig de diner?”

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Tal com diu la seva pregunta Sr. Bartumeu, el Cap de Govern quan va fer aquestes manifestacions volia dir exactament el que volia dir, és a dir, que hi ha una acta que se'm va donar no com a notari, evidentment,

perquè la guardés segellada i se'm va donar per fer-ne l'ús que jo volgués, així de clar.

Per tant, el que diu aquesta acta té un contingut molt més llarg, és una acta interna de l'ABA i el seu contingut és una decisió de tots els banquers de l'ABA. La importància d'aquesta acta és el fet que l'han firmat tots els banquers.

Això és el que li puc dir tal com vostè m'ha plantejat la pregunta, és el que li puc contestar en aquest moment.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, jo crec que, la tercera particularitat de la pregunta, el Sr. Cap de Govern ja me l'ha contestada, perquè nosaltres estem preocupats perquè abans que al Parlament haguéssim pogut fer la Llei de Notaries no ens trobéssim que a l'edifici administratiu ja hi hagués una tercera notaria. El Sr. Cap de Govern ja m'acaba de dir que no ha recollit els diners dels banquers en forma de promesa a través d'aquest document confidencial, lacrat i segellat com a notari i, per tant, em salto de la tercera a la quarta.

La quarta articulació diu: “Creu el Cap de Govern que semblant manera de procedir és coherent amb el mandat constitucional que imposa a l'Administració pública servir amb objectivitat l'interès general?”.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

La pregunta quarta es referia a la tercera que vostè havia plantejat que deia que si troba normal el Cap de Govern convertir l'edifici administratiu en una nova notaria on es custodien documents de caràcter privat sota lacre i segell. En la quarta es diu si crec que aquesta manera de procedir és coherent amb el mandat constitucional, etc.

He de dir, naturalment, que no trobaria gens normal -com és lògic- convertir l'edifici administratiu en una nova notaria, entre d'altres coses perquè no és així com s'ha de fer la Llei de Notaries, que espero que es faci

per la via que sigui i que sigui bona i, a més a més, que com a lliberals som totalment contraris a nacionalitzar les notaries. Sí que som partidaris d'altres mesures sobre notaries que ja sap vostè que les tenim in mente com molts.

Ara bé, la manera de procedir sobre el mandat constitucional? No crec que rebent una acta segellada per guardar-la o fer-ne l'ús que vulguem s'hagi infringit cap mandat constitucional, i tampoc, encara menys, el mandat i l'obligació nostra que és servir amb objectivitat l'interès general.

La qüestió que es planteja és que aquí partim d'un bloqueig del tractament del tema dels bancs a partir d'unes propostes de llei arribades al Consell General l'any passat, cap al mes de setembre. Aquelles lleis no van arribar a ser tractades en el Ple del Parlament; no van arribar a ser passades a comissió i, quan vaig entrar a presidir el Govern, ens vam trobar en la necessitat imperiosa d'haver de retirar aquelles lleis per estudiar-les i modificar-les segons el nostre parer. Era una mesura elemental que s'havia de fer i que qualsevol govern que surt elegit -naturalment a tot arreu- ho fa d'una manera, fins i tot, sistemàtica: retira totes les lleis que estan a tràmit al Parlament.

Després de retirar les lleis, nosaltres volíem tenir el temps prudent per poder elaborar les lleis sota la nostra òptica. El Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic, que donava suport a l'anterior Govern, va tornar a presentar les lleis immediatament i nosaltres no vam entrar en aquesta dinàmica -com ja vam explicar aquí en aquesta Cambra- de tornar a presentar les lleis per la via del Govern, perquè ens haguéssim pogut trobar discutint amb el doble de feina i amb el doble de treball unes lleis sobre els mateixos temes.

A partir d'aquí, el que passava és que aquesta situació de bloqueig era negativa per al país al nostre entendre. Amb la forma que s'han enfocat les esmenes presentades pels tretze Consellers que ens donen suport, creiem que es podrà arribar a un resultat altament positiu per al país, dins de l'esperit de la Llei d'Ordenament del Sistema Financer, que és el marc legal en el qual ens basem principalment, i per no allargar més una situació que permetia que els bancs anessin passant -com aquell que diu: qui dia passa any empeny, sense participar des de l'any 1993 a les finances de l'Estat, com tots nosaltres sabem.

Per tant, crec que la manera de procedir requeria una cosa, no podíem pas, naturalment, com així s'ha insinuat, parlar que estiguéssim fent un acord amb els bancs. El que sí que era important és que els bancs d'alguna manera es comprometessin ells mateixos entre tots ells, que en el futur si les esmenes de les lleis

fossin unes lleis que anessin en el sentit positiu -que tots esperem que hi vagin- i doncs, poguessin retirar els recursos; això és el més legítim dret de qualsevol persona que ha interposat un recurs, guardar-lo o retirar-lo en el moment que cregui convenient de fer-ho.

A partir d'aquí, aquesta acta només és una declaració d'aquesta intenció dels bancs. No és res més que això i com que no és una acta que s'hagi de fer pública, perquè no és això de cap manera, potser crec que -potser- era millor no haver-ne ni parlat, perquè jo no tenia cap inconvenient a dir-ho, perquè es tractava que tots els bancs acceptaven la mateixa línia de conducta, i això era important per raons òbvies, perquè podia ser que no s'hagués arribat a la unanimitat requerida en aquests temes.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Sr. Cap de Govern, nosaltres, estem molt decebuts de tot això perquè el dia 29 de desembre de 1994 vostè s'acabava d'estrenar, i aquí vam fer el debat de totalitat al pressupost i us vam dir aquell dia que la qüestió de les lleis bancàries -vós heu fet l'històric no el repetiré- doncs, era un problema important; que, vistes les manifestacions de determinat personatge que presideix una agrupació professional, doncs, això no anava per bon camí, i que el que era important era que dialoguéssiu amb els Grups Parlamentaris. A partir del dia que us ha semblat que teníeu l'inici de començament d'un esbós de majoria de quinze, doncs, es va acabar el diàleg amb alguns Grups Parlamentaris i vau consolidar una proposta que sembla ser -i la nostra decepció ve per aquí- que és la que teniu consensuada amb els bancs, i sembla ser també -però això no m'ho heu contestat- que és a la qual els bancs condicionen la seva retirada dels recursos. És a dir, els bancs -pensem nosaltres o sabem nosaltres- us han fet fer un redactat de text de com ha de quedar la Llei, com a ells els hi convé que quedi la Llei i com els tretze voldríeu que quedés la Llei. Aleshores, si això és així, això com a mínim és decebedor. El dia 16 de febrer de 1995, d'això ja en vam parlar també aquí, quan vam prendre en consideració aquestes lleis.

L'interès general per a nosaltres no és una suma d'interessos particulars; ara, sembla que nosaltres, evident-

ment, com que políticament som minoritaris devem d'estar equivocats, i l'interès particular de determinat conglomerat de defensors d'interessos particulars pre-constitucionals deu de ser l'interès general.

En tot cas, sabin que cada vegada que nosaltres tinguem la impressió política que els interessos privats confabulats per exercir un monopoli descarat i continuar mantenint situacions contràries a la Constitució dominin les decisions de les autoritats públiques, nosaltres exercirem el nostre legítim dret d'oposició, i manifestarem que la posició de l'Estat està quedant molt esmicolada. Això, Sr. Cap de Govern, és una situació complicada. Hi ha banquers que diuen que és clar que de tot això no n'hauríem de parlar al Consell, que fa mal al país, potser el que fa mal al país és el fet que no s'hagi buscat una solució global al problema.

En tot cas, si l'Estat no sap fer reconèixer la seva autoritat cada vegada que un grup o sector que està beneficiant-se d'una posició clau, i no pretén tractar d'igual a igual -que també ho vam dir aquí el mes de febrer- amb l'Estat sinó tractar-lo com a vassall que és el que sembla que està passant actualment amb aquestes lacres i segells, nosaltres si considerem -com considerem- que s'està dimitint de les competències de l'Estat, ho hem de dir; és el nostre deure i avui us ho diem. Ens direu que no és així, efectivament, potser no és així, però jo crec que us costarà molt de poder-nos convèncer. Perquè mai com ara els poderosos, siguin banquers o fabricants de tabac, han estat tan a plaer a l'edifici administratiu. Ja vindrà el dia en què també podrem -perquè sortosament encara tenim la llibertat d'expressió- parlar de la qüestió del tabac, avui no toca, i ara acabo, Sr. Síndic, no em voldria fer llarg i pesat, però jo crec que l'actual Govern hauria de reflexionar una mica, i hauríem de pensar si l'actual penetració dels monopolis particulars dins els afers públics és una cosa interessant per al país o és un desgavell, i un dia potser algú ens passarà factura.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern, li demano de ser breu.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, ho seré.

Solament dir al Sr. Jaume Bartumeu que li deixo la responsabilitat de les seves afirmacions. Si ell creu tot el que ha dit, molt bé; és lògic que si creu això estigui

decebut. El que jo li dic és que no és veritat; no és així ni jo en tinc aquesta percepció.

Primerament, voldria dir que es va parlar amb els Grups Parlamentaris sempre del tema dels bancs fins que es va manifestar el desacord per part d'alguns dels Grups per arribar a una solució, i és en aquell moment, en el qual el Govern junt amb el suport del seu Grup Parlamentari Lliberal i dels altres dos Grups que ens donen suport, que va haver de prendre les decisions i presentar unes esmenes.

Aquest text presentat permet modificacions en el contingut del Projecte inicial, que permeten perfectament tornar a donar la legalitat a les lleis i posar-les en aplicació.

Sí que vull rebutjar enèrgicament que es digui que ens han fet els bancs un text. Això no és així de cap manera, el text s'ha treballat amb els tècnics del Govern i és el Govern el que l'ha presentat i és el Govern i els Grups Polítics els que han elaborat les esmenes partint del que el Govern havia arribat a elaborar com a idees pròpies. El resultat és el que comptarà; el resultat no és una disminució de sobirania de ningú, això per mi és molt clar i, a més a més, és un resultat positiu en tots els aspectes si arriba a ser el que nosaltres pretenem que sigui i aquest és el tema.

Per altra part, també constato que no és tot tan negatiu com voldria aparentar la seva intervenció, pel fet que estem parlant de tres lleis, de les quals una bona part d'aquestes lleis han passat ja per comissió, amb un resultat positiu, no de 15 vots sinó de bastants més vots. I espero que continuï sent així, perquè dins de la Comissió hi ha hagut un treball parlamentari -com l'any passat també hi va ser- de pensar en el país per sobre de tot i de votar les coses amb ple convenciment de cada Grup Polític. Això ha estat així i estic convençut que continuarà sent així en el que falta de tramitació d'aquestes lleis. És lògic que aquí estiguem contestant preguntes que tenen un caire molt més polític i, per tant, és molt normal que el Grup Parlamentari Nova Democràcia doni la seva versió dels fets, i també és normal que jo la rebutgi dient que no la comparteixo.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Demano de ser, realment, breu...

Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Brevíssim...

Sr. Cap de Govern em diu: "hem presentat". On heu presentat aquest text que dieu que heu elaborat, al Parlament no ho heu presentat?

Això és el que preguntava i no m'ho heu contestat, només voldria saber on l'heu presentat?

Perquè les esmenes és una cosa, el text del que jo he parlat n'és una altra.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

El que hem consensuat són les esmenes amb els nostres Grups Polítics i les hem presentat com a esmenes, naturalment, perquè vam optar per no canviar les lleis. Per treballar les lleis sobre la base que s'havien presentat abans...

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Perdó, Sr. Síndic.

Hi ha un text de nova llei que circula ?...

El M.I. Sr. Síndic General:

Perdó, Srs. estem sortint... El text aquest de què esteu parlant no fa referència al que s'està debatent.

Hi ha algun Conseller més que vulgui prendre la paraula?

Sr. Francesc Rodríguez.

És sobre la pregunta?

El M.I. Sr. Francesc Rodríguez:

Sí, sobre la pregunta... millor dit, sobre la contesta del Sr. Cap de Govern, m'agradaria que m'aclarís que vol dir que la introducció de les esmenes presentades per ells -bé, que han estat presentades pels Grups Parlamentaris, però suposo que a proposta del Govern- en el text de les lleis permet tornar a donar la legalitat a les lleis. Què ha volgut dir amb això de tornar a donar la legalitat a les lleis?

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

És a dir, permet donar efectivitat a un Projecte de llei que volem que arribi a ser una llei efectiva, i que permeti també l'aplicació d'un decret, el Decret de l'habitatge -que és una de les prioritats absolutes- que podrà desenvolupar-se una vegada aquestes lleis hagin estat aprovades pel Consell General. He de dir que el Decret de l'habitatge pot ser modificat immediatament pel Govern i estem treballant, és a dir, donar-li aplicació. Lamentablement, el Decret de l'habitatge anterior, els bancs van decidir no posar-lo en efectivitat, i la dinàmica que això portava, segons informe del mateix INAF, portava l'Estat a una situació de bloqueig del que havia de ser realment prioritari, és a dir, posar realment els crèdits de l'habitatge a la disposició de tota la gent que els està esperant, amb poques armes polítiques per anar ràpid, amb armes legals per anar a fer efectius aquests crèdits, però amb unes dificultats enormes perquè fossin realment immediatament aplicables. Això és el que volia dir.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Francesc Rodríguez.

El M.I. Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies, Sr. Síndic.

Només dir que el crèdit a l'habitatge no és una llei, és un Decret del Govern i, en segon lloc, pensava que us referíeu a les lleis de què estàvem tractant; si us referiu al crèdit de l'habitatge no té res a veure amb les lleis de què estem tractant.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem, doncs, a l'última pregunta entrada per l'Agrupament Nacional Democràtic.

Sr. Josep Anton Ribes.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes:

Bé, gràcies, Sr. Síndic.

La pregunta és la següent: "Confirma el Govern la veracitat de la informació apareguda en alguns mitjans de comunicació relativa a la custòdia per part de l'Executiu d'un document de l'ABA?"

Ja sé que s'ha contestat anteriorment, però la pregunta és aquesta.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

De fet la contesta és la mateixa que abans, però amb un matís, la pregunta no és la mateixa, és a dir, no tenim un document en custòdia. Això de la custòdia és una mica fort, ens han donat un document i és tot.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Josep Anton Ribes.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes:

Gràcies, Sr. Síndic.

A part del que m'acaba de dir, en grans línies generals la nostra pregunta ja havia estat contestada en gran part en la contesta que heu fet a la pregunta de Nova Democràcia.

Ara, considerem molt greu que l'Executiu pugui acceptar de ser l'ostatge d'unes condicions sine qua non per poder resoldre uns problemes resultants de la no acceptació per part d'un col·lectiu d'una llei votada per l'Executiu, que és la representació màxima del poble andorrà. A més, el fet que el Cap de Govern es permeti de fer públic amb tota tranquil·litat als mitjans de comunicació la custòdia, i aquí potser no és custòdia sinó que és el fet de tenir un document, pot portar a pensar que pot ser un instrument de pressió de l'Executiu per influir a les futures legislacions del Parlament en el desenvolupament de la Llei de l'Ordenament del Sistema Financer.

Sr. Cap de Govern, les coses no funcionen així, el Parlament no és una màquina de ratificar acords de l'Executiu amb les corporacions privades. La principal funció del Consell General és la de legislar en representació del poble andorrà, i l'Executiu, en cap cas, es pot permetre el fet de sotmetre a pressió els parlamentaris amb maniobres com la que estem comentant, que

donen tota la impressió d'afeblir les competències que la Constitució atribueix tant al Govern com al propi Parlament.

Sr. Cap de Govern, tot això em pot portar a pensar que en un lapse de temps relativament pròxim el Govern ens presentarà un crèdit extraordinari per la compra d'una caixa forta per custodiar aquests tipus de documents.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, el que he de dir és que les lleis que nosaltres hem proposat que s'esmenessin a través dels Grups Parlamentaris són les que encara s'havien de votar. Els recursos presentats són sobre decrets anteriors d'aplicació de les lleis no sobre les lleis.

En quant a les seves apreciacions, que ha fet sobre ostatges i tots aquests qualificatius -naturalment la seva responsabilitat és seva- no els comparteixo amb absolut i, naturalment, no cal que li digui que vostè sap molt bé que no li demanarem un crèdit per comprar caixes fortes, entre d'altres raons perquè ja en tenim una, encara que no sigui gaire grossa, en la qual hi ha molt pocs documents però en comença a haver-hi alguns, i molt més importants, fins i tot, que aquesta acta.

Ara bé, no és per aquí per on va la cosa; de cap manera. Però jo rebutjo la seva implicació dient que nosaltres som ostatges, i posaríem el Parlament d'ostatge encara més i això de cap manera és la nostra intenció. La nostra intenció és ser efectius, és aconseguir el que el Parlament andorrà vulgui aconseguir a través del treball que el Govern haurà preparat, i per l'estabilització d'aquest tema, i perquè quedi resolt un conflicte que no ha estat en cap cas positiu ni per la imatge interior ni per la imatge exterior d'Andorra, ni tampoc per les finances públiques, com és evident.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Ribes.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes:

Gràcies, Sr. Síndic.

Ja suposava que el Sr. Cap de Govern no estaria d'acord amb les meves manifestacions, però, és clar, jo crec que la paraula ostatge no és tan forta com pot semblar perquè si hem de resoldre problemes acceptant les condicions que ens posen uns col·lectius, tampoc és la manera. Em sembla que perd part de Nova Democràcia, i no vull fer una coincidència exacta amb Nova Democràcia -vull que quedi clar que no ha estat concertat...

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Ribes, li demano que sigui breu...

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes:

Per a mi, és incomprendible que un govern i un grup que li dona suport pugui acceptar unes condicions com ja he dit sine qua non perquè puguem continuar treballant.

El M.I. Sr. Síndic General:

La pregunta quina és?

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes:

No en faig cap més, de pregunta... Si pensa que és veritat o no que són ostatges...

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Ribes, no teniu la paraula...

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'únic que voldria dir davant de la seva insistència és que de negociacions n'hi ha hagut, n'hi havia hagut abans, és a dir, el Grup Parlamentari que ostentava la majoria anteriorment en aquest Parlament, també havia intervingut en negociacions, en convenis -la manera de definir la paraula no és el més important- s'havia tractat els temes, s'havia intentat arribar a solucions i no s'hi havia arribat. La nostra intenció és arribar a solucions. Si la majoria del Parlament ens dona suport seran les solucions més positives que les que havia aconseguit l'antiga majoria d'aquest Parlament.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Ribes, és una pregunta?

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes:

És una pregunta i serà l'última.

Sr. Cap de Govern, creu vostè que aquest document és conseqüència del que l'altre Govern no havia acceptat i que vostès han acceptat?

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, no sé si és gaire normal el fet d'anar fent preguntes i anar contestant. Jo no tinc cap inconvenient, ens hi podem estar fins demà, i jo no tinc cap problema perquè m'agrada contestar les preguntes dels parlamentaris fins allà on arribi.

El que voldria dir és que no és com vostè ho ha dit. Aquest Govern ha aconseguit coses que no ha aconseguit l'anterior, segur, i està aconseguint-les; llavors, els resultats es veuran en el moment en que es plasmin en una realitat. No és com explica el Sr. Ribes que s'ha de valorar la qüestió. Nosaltres no hem cedit a res, sinó que hem arribat molt més enllà del que havia arribat l'anterior Govern.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Algun Conseller General vol demanar la paraula?

Sr. Francesc Rodríguez.

El M.I. Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, volia demanar si el fet de tenir aquest document ha estat a iniciativa de l'ABA o a demanda del Govern?

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Aquest document és una acta interior de l'ABA, i no saltres els en vam demanar una còpia per saber si l'havien firmat tots els banquers.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Queda tancat el debat.

El que sí que demanaria, a tots els Consellers Generals, és que tornessin a llegir la part del Reglament del Consell General que fa referència a les preguntes, vist que avui s'ha deixat bastant de costat...

S'aixeca la sessió.

(Són les 19h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 200 PTA
Subscripcions: tel. 821234